

Ὁρθόδοξος Παρέμβασις

Ἱερὰ Εἰκόνα
«Παναγία ἡ Ἐγγυήτρια
τῶν Ἀμαρτωλῶν»
(† Μνήμη: Πέμπτη
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος)

Τριμηνιαία Ἱεράς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

• Ἀριθμὸς τεύχους 1 • Μάρτιος - Ἀπρίλιος - Μαΐος 2014 •

Μήνυμα

ἐπὶ τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ

«Ζωοβρύτα Ἰησοῦ μου...»

Ἡ Ἀνάστασις: ἡ Ἑορτὴ τῆς Ζωῆς

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μου
καὶ Ἀδελφές μου·

Χριστὸς Ἀνέστη!... Ἀληθῶς Ἀνέστη!...

Ἡ εὐλογημένη Ὑμνογραφία τῆς Ἐκκλησίας μας, τίς ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες, μὲ ἀφθαστο θεολογικὸ βάθος καὶ ὑπέροχο λυρισμό, μᾶς ἐμύησε καὶ πάλι στὸ **Μυστήριο τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Ζωῆς.**

Ὁ Θάνατος καὶ ἡ **Ζωή...** Ὁ νεκρὸς Ἰησοῦς, ὁ Ὅποιος ταυτοχρόνως εἶναι καὶ ἡ Πηγὴ τῆς Ζωῆς... Συνεχεῖς καὶ πυκνὲς ἀναφορὲς στὸν «Ταμία τῆς Ζωῆς», ὁ Ὅποιος ὅμως «ὄραται νεκρὸς»... Ὁ «Ζωοβρύτης Ἰησοῦς» μας δίδει μὲ τὸν ζωοποιὸ Θάνατό Του στὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐὰ καὶ

πάλι **Ζωὴ καὶ Ἀφθαρσία.**

Ὁ Ἅγιος Μαθητὴς Ἰωσήφ ἀναρωτιέται: «Πῶς Σὲ κηδεύσω, Θεέ μου;»... Μὲ ποῖα χέρια νὰ προσψαύσω τὸ ἀκήρατο Σῶμα Σου;... Πῶς νὰ καταθέσω στὸν τάφο Ἑσένα, «τὸν παρέχοντα πᾶσι ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος»;

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μου
καὶ Ἀδελφές μου·

Αὐτὴ ἡ διαλεκτικὴ **Θανάτου καὶ Ζωῆς,** ἡ ὁποία ἔχει κεντρικὸ Πρόσωπο τὸν Σωτῆρα μας Χριστό, μὲ ἰδιαίτερη μάλιστα ἔντασι, δὲν συναντᾶται μόνο στὴν Ὁρθόδοξη Λατρεία τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος...

Ὁλη ἡ ζωὴ μας, ἡ ἐν Χριστῷ **Ζωὴ** μας, εἶναι μία συνεχῆ καὶ ἀγωνιώδη προσπάθεια νὰ νικηθῇ μέσα μας ὁ θάνατος τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ἐμπαθείας... Καὶ τε-

λικὰ νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ Ζωὴ καὶ τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μας...

Μᾶς ἔχει δοθῆ ἡ Ζωή, διότι ὁ Χριστός μας ἀναβρῦζει Ζωή, εἶναι Ζωοδότης καὶ Ζωοβρῦτης· ἀλλὰ, καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία Του εἶναι μία ἀστείρευτος Ζωοδόχος Πηγὴ.

Ὁ Κύριός μας, μὲ τὴν Ἐνσάρκωσί Του, προσέλαβε τὴν ζωὴ μας... Ἐτσι, ἔδωσε σὲ αὐτὴν ἀπύθμενο βάθος καὶ ἀξία... Ἡ ζωὴ μας ἔγινε Ζωὴ Του... Ἡ ζωὴ μας ἔγινε Ζωὴ τοῦ Θεοῦ... Καὶ τὴν Ζωὴ αὐτὴ ἔδωσε-θυσίασε γιὰ τὴν σωτηρία μας... Καὶ μὲ τὴν Θυσία Αὐτὴ ἔθεώθη ἡ ζωὴ μας, χριστοποιήθηκε, ἀπέκτησε ἰερότητα...

Ἡ Ζωὴ μας δὲν εἶναι πλέον ἀπλῶς μία βιολογικὴ ζωὴ... Εἶναι μία Ζωὴ μὲ αἰώνιες διαστάσεις... Εἶναι μία Ζωὴ, τῆς ὁποίας ἡ καρδιὰ εἶναι ἡ Ζωοδόχος Χάρις τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ μου καὶ Ἀδελφές μου·

Πῶς εἶναι δυνατὸν λοιπὸν νὰ μὴ σεβώμεθα τὴν Ζωὴ αὐτή;... Πῶς ἓνας Χριστιανὸς θὰ ἀφήσῃ τὸν θάνατο τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ἐμπαθείας νὰ κυριεύσῃ τὴν ὑπαρξί του;... Πῶς θὰ λησμονηθῆ ἡ ἀνεκτίμητη Δωρεὰ τῆς Ζωῆς αὐτῆς καὶ σὸ πρόσωπο τοῦ Ἀδελφοῦ μας;...

Πῶς θὰ ἀπαξιώσουμε τὸν Ἄλλο;... Πῶς θὰ ἀδιαφορήσουμε γιὰ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ συνανθρώπου μας;...

Ἡ Ζωὴ, ἡ ἀνακαινισμένη ἐν Χριστῷ Ζωὴ μας, εἶναι τὸ Δῶρο τοῦ Θεοῦ, τὸ Ὅποιο πρέπει νὰ ἀντιπροσφέρουμε ἀπὸ Ἀγάπη καὶ μὲ Ἀγάπη στὸν Θεό μας διὰ μέσου τοῦ Ἀδελφοῦ μας... «Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν...».

Ὅταν δωρίζουμε τὴν Ζωὴ μας, τότε πράγματι εἴμεθα Ζωντανοί... Τότε ἡ ὑπαρξίς μας ἀνοίγει πλήρως πρὸς τὸν Θεό... Τότε γινόμεθα Ζωηφόροι... Δίδουμε Μαρτυρία Ζωῆς...

Ὡς Χριστιανοί, ἔχουμε τεράστια εὐθύνη ἐναντι τοῦ κόσμου, ἐναντι ἑνὸς πολιτισμοῦ τοῦ θανάτου... Ἡ Ἐκκλησία μας, τῆς ὁποίας εἴμεθα ὅλοι Μέλη, εἶναι τὸ μαζικώτερο, ἰσχυρότερο καὶ δυναμικώτερο Κίνημα Ζωῆς κατὰ τοῦ πολύμορφου θανάτου, ὁ ὁποῖος φαίνεται νὰ κατακλύζῃ τὸν Ἄνθρωπο, τὴν Οἰκουμένη, τὴν Δημιουργία.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ μου καὶ Ἀδελφές μου·

Μᾶς δίδεται καὶ πάλι σήμερα ἡ μεγάλη εὐκαιρία νὰ συνειδητοποιήσουμε τὸ μεγάλο, τὸ θεϊκὸ Δῶρο τῆς Ζωῆς... Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος μας εἶναι πράγματι ἡ Ἑορτὴ τῆς Ζωῆς... Τῆς Ζωῆς, τὴν Ὅποια σεβόμεθα στὸν ἑαυτό μας καὶ στὸν Ἀδελφό μας... Τῆς Ζωῆς, ἡ Ὅποια πρέπει νὰ θυσιάζεται γιὰ τὴν προστασία τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ Ἄλλου...

Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, θὰ γίνεταί «περίσσευμα» Ζωῆς, τὸ ὁποῖο θὰ ἀναχαιτίξῃ τὸν θάνατο, τὴν ἀπελπισία, τὴν ἀποδόμησι τῆς Εἰκόνας τοῦ Θεοῦ, τὴν βεβήλωσι καὶ ἀποϊεροποίησι τοῦ θείου Δώρου τῆς Ζωῆς.

Εἶθε νὰ μᾶς ἀξιώσῃ ὁ Χριστός μας, ὁ Ὅποιος εἶναι ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ Ζωὴ, νὰ διαφυλάττουμε ἀσύλητο τὸν θησαυρὸ τῆς Ζωῆς ποῦ μᾶς ἐδόθη, καὶ νὰ τὸν μοιραζώμεθα μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας, πάντοτε ὑπὸ τὴν Σκέπη καὶ Ὁδηγίαν τῆς Θεοτόκου, ἀλλὰ καὶ τῶν Εὐχῶν τοῦ Ἀειμνήσου Γέροντος, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ.

Χριστὸς Ἀνέστη!... Ἀληθῶς Ἀνέστη!...

† Ἁγιον Πάσχα 2014

Ταπεινὸς ἰκέτης τῶν προσευχῶν Σας

το ὄραμα εἰς φηγῆς κινῆσαι

✠ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ✠

- Μήνυμα ἐπὶ τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ: «Ζωοβρῦτα Ἰησοῦ μου...» - Ἡ Ἀνάστασις, ἡ Ἑορτὴ τῆς Ζωῆς
- **ΑΦΙΕΡΩΜΑ**: • Χρονικὸν Ἐνώσεως: Ἡ Ἐνωσις τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Διορθόδοξος χαρακτήρας Αὐτῆς
- Ἐπίσημος Ἐνημέρωσις διὰ τὴν Ἐνωσιν
- Τὸ Ἐπίσημον Ἐκκλησιολογικὸν Κείμενον: Ἡ Γνησιὰ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐναντι τῆς Αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ
- Ἀναγκαῖαι Διευκρινήσεις
- Λόγος Εὐχαριστήριος ἐπὶ τῇ Ἐνώσει καὶ τῇ Ἀνοίξει
- Ἐγκύκλιος Συνοδικοῦ Συλλειτουργοῦ
- Μία Ἐλπιδοφόρος Ἐνωτικὴ Ἐμπειρία
- Συλλειτουργοὶ Ἀγάπης καὶ Χαρᾶς
- Οἱ Ἀξιοπρεπεῖς Ἀγωνιστὲς τοῦ '21 γιὰ τὴν Ἀξιοπρέπεια τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Παιδιῶν Τῆς
- Ὁ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς
- Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας
- Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις μας.

Ἡ Ἑνωσις τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Διορθόδοξος χαρακτήρας Αὐτῆς

Α'. Δημιουργία Κοινῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΚΑΤΟΠΙΝ ὀλοκληρώσεως τοῦ ἀπὸ 14μήνου Ἐπισήμου Διαλόγου τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Καλλίνικον, ὁ ὁποῖος κατέληξε σὲ συμφωνία ἐπὶ τοῦ Κοινοῦ Ἐκκλησιολογικοῦ Κειμένου, μὲ τίτλο: «Ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔναντι τῆς Αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Θέματα Δογματικὰ καὶ Κανονικά», ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Κειμένου περὶ τῶν Διαρθρωτικῶν Προτάσεων γιὰ τὴν ρύθμισι τῆς Ἑνώσεως διοικητικῶς, ἡ Κοινότης τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων ὑπέβαλε τὸ ἀπὸ 21.2.2014 ἐκ.ἡμ. Ἐγγραφο Ἄρσεως τῆς πρὸ 30ετίας Ἀποτειχίσεως Αὐτῆς στὴν ἐν λόγῳ Ἱερὰ Σύνοδο, ἐφ' ὅσον ἐξέλιπαν πλέον οἱ λόγοι ἰσχύος Αὐτῆς.

Τὸ Ἐγγραφο ἐπιδόθηκε τὴν Τρίτη, 5/18.3.2014, σὲ μεσημβρινὴ Συνεδρίασι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὸν Ἱερὸ Ναὸ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» στὸν Πειραιά, παρισταμένων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Καλλινίκου καὶ τῶν Μελῶν Αὐτῆς Σεβασμ. Μητροπολιτῶν Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γεροντίου,

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καὶ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου, Φιλίππων κ. Ἀμβροσίου καὶ Βρεσθῆνης κ. Θεοδοσίου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔκανε δεκτὸ τὸ Ἐγγραφο καὶ προέβη στὴν ἄρσι τῶν ἀπὸ τοῦ 1986 ἐπιβληθέντων ἐπιτιμίων κατὰ τῶν τότε Ἀρχιερέων τῶν Ἐνισταμένων, ἀναγνώρισα τις χειροτονίες καὶ μυστηριακὰς πράξεις αὐτῶν καὶ ὅσων ἐκ τῶν διαδόχων τους παρέμειναν σὲ κοινωνία

μαζὶ τους μέχρι σήμερα.

Ἐπακολούθησε κοινὴ Συνοδικὴ Συνεδρίασις, μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ καὶ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος.

Κατ' Αὐτὴν, ὁ Σεβασμ. κ. Κυπριανὸς εὐχαρίστησε τὸν Θεὸ γιὰ τὸ Θαῦμα ἐπιτεύξεως τῆς Ἑνότητος, ὡς καὶ τὴν Παναγία μας, γιὰ τὴν εὐλογία Της, καὶ ἐξεφράσθησαν εὐχὲς ὑπὲρ στερεώσεως καὶ εὐοδώσεως τῆς Ἑνώσεως.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐγκρίθησαν οἱ Διαρθρωτικὲς Προτάσεις ἐπὶ τῇ Ἑνώσει τοῦ κατατεθέντος Ὑπομνήματος γιὰ τὴν ρύθμισι τοῦ Διοικητικοῦ μέρους Αὐτῆς, κατόπιν σχετικῆς συζητήσεως, ἐτέθησαν δὲ οἱ βάσεις γιὰ τὰ ἐπόμενα βήματα.

Β'. Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ Τάφου τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Κυπριανοῦ

ΤΗΝ Πέμπτη, 7/20.3.2014, στις 10 π.μ., ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος, μὲ τοὺς Σεβασμ. Μητροπολίτας Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιο καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο καὶ τοὺς Θεοφιλ. Ἐπισκόπους Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριο, Μαραθῶνος κ. Φώτιο καὶ Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιο προσῆλθαν στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς, ὅπου ἔγιναν δεκτοὶ φιλοφρόνως ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, τοὺς Θεοφιλ. Ἐπισκόπους Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντα, τὸν Καθηγούμενο Ἀρχιμ. π. Θεοδόσιο καὶ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς. Ἐπὶ δὲ τοῦ Τάφου τοῦ μακαριστοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κυροῦ Κυπριανοῦ, σὲ Παρεκκλήσιο παρὰ τὸν μεγάλο Προσκυνηματικὸ Ναό, ἐψάλη Τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ ὁ Μακαριώτατος κ. Καλλίνικος ἀνέγνωσε τὶς σχετικὲς Ἀρχιερατικὲς Εὐχές.

Ἐν συνεχείᾳ, στὸ μεγάλο Ἀρχονταρῆκι τῆς Μονῆς, παρετέθησαν κεράσματα καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς συνεζήτησαν ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὴν ἐκκλησιαστικὴ Ἔνωσι.

Γ'. Διορθόδοξος Σύσκεψις

ΤΗΝ Παρασκευή, 8/21.3.2014, στις 9 π.μ., στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναχράντου στὰ Μέγαρα

Ἀττικῆς, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος, οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ὡς καὶ οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Λούνης κ. Σιλουανός, Γαρδικίου κ. Κλήμης καὶ Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, ὁμοῦ μετὰ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Πλοεστίου κ. Ἀντώνιο, Γαλασίου κ. Διονύσιο καὶ Σιμπιού κ. Εὐλόγιο τῆς Ἀδελφῆς Ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας Ρουμανίας ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο.

Στὴν Μονὴ ἔγιναν δεκτοὶ μὲ ἐπισημότητα καὶ τιμὴ, προσεκύνησαν στὸν Ναό, ὅπου ἐψάλη Δοξολογία, ἐτελέσθη Τρισάγιον στὸν Τάφο τοῦ προηγουμένου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χρυσόστομου ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο κ. Καλλίνικο καὶ παρετέθησαν κεράσματα.

Περὶ τὶς 10 π.μ., ἅπαντες οἱ προαναφερθέντες Ἀρχιερεῖς παρεκάθησαν σὲ Διορθόδοξη Σύσκεψι, ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς, μὲ κύριο θέμα τὴν μελέτη καὶ ἐγκρισι τοῦ Κοινοῦ Ἐκκλησιολογικοῦ Κειμένου: «Ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔναντι τῆς Αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Θέματα Δογματικὰ καὶ Κανονικά», ὥστε αὐτὸ νὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσι μιᾶς διευρυμένης πλέον Ἐνώσεως καὶ κοινῆς Μαρτυρίας Ὁμολογίας.

Κατόπιν ἐκτενοῦς συζητήσεως ἐπὶ τῆς κατ' ἄρθρον μελέτης τοῦ Κειμένου καὶ τῆς ἐγκρίσεως ἀναγκαίων τινῶν διορθώσεων καὶ τακτοποιήσεων ἐπ' αὐτοῦ, ἐπετεύχθη σὺν Θεῷ ἀπόλυτος συμφωνία.

Κατὰ τὴν λήξει περίπου τοῦ πρώτου μέρους τῆς σημαντικῆς καὶ ἱστορικῆς αὐτῆς Διορθόδοξου Συσκέψεως, προσῆλθε καὶ ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὴν Οὐκρανία Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος, Πρωθιεράρχης τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Διασπορᾷ, μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Κισινεβ καὶ Μολδόβας κ. Γεωργίου καὶ ἐνὸς Διακόνου, γενόμενοι δεκτοὶ μετὰ τιμῆς καὶ ἀγάπης.

Δ'. Συνοδικὸν Διορθόδοξον Συλλεΐτουργον Ἐνότητος καὶ Ὁμολογίας

Κατόπιν παραθέσεως νηστησίμου, πλὴν πλουσίας τραπέζης, συνεχίσθησαν οἱ ἐργα-

σίαις τοῦ δευτέρου μέρους τῆς Διορθόδοξου Συσκέψεως σὲ αἴθουσα τῆς Μονῆς. Ἡ μελέτη τοῦ Κοινοῦ Κειμένου συνεχίσθηκε, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ πλήρης συμφωνία τῶν Ρουμάνων καὶ Ρώσων Ἀδελφῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο καὶ ἐπιτεύχθηκε.

Ἀκολούθησε ἡ ἐξέτασις καὶ ἐπίλυσις καὶ ἐτέρων ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἐφ' ὅσον ἀντιμετωπίσθησαν θετικὰ καὶ συμφωνητικὰ, ὠδήγησαν στὴν αἴσια ὀλοκλήρωσι τῶν ἐργασιῶν τῆς πολυώρου, κοπιώδους, ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερα εὐλογημένης αὐτῆς Συσκέψεως, ἡ ὁποία ἀποτέλεσε τὴν βάσι γιὰ τὴν ἐπικείμενη λειτουργικὴ ἐπισφράγισι τῆς Ἐνώσεως τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Ρωσικῆς Διασπορᾶς.

Πρέπει νὰ σημειωθῆ, ὅτι ἀνεμένετο καὶ ὁ ἐκ Βουλγαρίας Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Τριάδιτσα κ. Φώτιος, ὁ ὁποῖος διετέθη θετικῶς ἐναντι τοῦ Κοινοῦ Κειμένου, ἀλλὰ προβλήματα πρακτικῆς καὶ ποιμαντικῆς φύσεως ἐμπόδισαν τὴν ἔλευσί του στὴν παροῦσα Σύσκεψι, ἡ δὲ ἔλευσίς του ἀναμένεται καὶ ἐκκρεμεῖ, προκειμένου ἡ ἐπιτευχθεῖσα Ἐνότητα νὰ ἰσχυροποιηθῆ καὶ διευρυνθῆ.

ΤΗΝ Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 10/23.3.2014, τελέσθη τὸ Συλλεΐτουργο τῆς Ἐνώσεως, ὡς ἐπιστέγασμα τῆς ἐπιτευχθείσης συμφωνίας καὶ ἐνοποιήσεως Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ Ἐνισταμένων, ἀλλὰ καὶ τῆς Κοινωνίας μετὰ τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν Ρουμανίας καὶ Ρωσικῆς Διασπορᾶς.

Τὸ ἱερὸ Συλλεΐτουργο τελέσθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Παιανία Ἀττικῆς, στὸ περίλαμπρο Καθολικὸ Αὐτῆς, κατὰ τὸν τύπον τῶν Ἀθωνικῶν τοιούτων, μετὰ τὴν θαυμαστὴ ἀγιογραφία καὶ ἐν γένει ἐκκλησιαστικὴ διακόσμησί του.

Ἡ Μονὴ ἀνηγέρθη ἀπὸ τὸν πρῶτο Ἀρχιεπίσκοπο μετὰ τὴν Κοίμησι τοῦ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου († 1955) τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος Ἀγιορείτη Γέροντα Ἀκάκιο (Παπᾶ), Ἐπίσκοπο Ταλαντίου († 1963). Τὰ ἱερὰ Λείψανα ἀμφοτέρων τῶν Ὁμολογητῶν Ἱεραρχῶν ἦσαν παρόντα κατὰ τὴν Θ. Λειτουργία, γιὰ νὰ συμμετέχουν στὴν χαρὰ τῶν πνευματικῶν τους ἐπιγόνων καὶ νὰ δέωνται ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Στὴν Μονὴ αὐτὴ τὸ ἔτος 1962 ἐγίναν καὶ

οί ἀρχιερατικές χειροτονίες τῶν Ἐπισκόπων τῆς νέας πρώτης Συνόδου τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν Ταλαντίου Ἀκάκιο, ἦτοι τῶν Αὐξεντίου, Γεροντίου, Παρθενίου, Χρυσοστόμου (Νασλίμη) καὶ Ἀκακίου τοῦ νεωτέρου, μὲ τὴν σύμπραξι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χιλῆς καὶ Περοῦ Λεοντίου († 1971) τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς.

Ἀλλά, ἡ πιδ σημαντικὴ Ἐπέτειος ἦταν αὐτὴ τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἡμέρα πρὸ 90ετίας, ὅταν ἡ 10ῃ Μαρτίου τοῦ 1924 «βαπτίσθηκε» βιαίως καὶ ἀνεπιτρέπτως ὡς 23ῃ Μαρτίου ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς Καινοτόμους, καὶ σήμανε τὴν ἀπαρχὴ τῆς ἡμερολογιακῆς διαιρέσεως καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ διχασμοῦ. Τὴν αὐτὴ λοιπὸν ἡμέρα, 90 χρόνια μετὰ, οἱ Γνησιοὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὄχι μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου παντός, διετρέψαν τὴν Ἐνότητά τους ἐν Ἀληθείᾳ καὶ Ἀγάπῃ, ὡς ἀπαρχὴ νέας εὐλογημένης Ὁμολογιακῆς περιόδου ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατὰ τῆς συγκρητιστικῆς οἰκουμενιστικῆς κακοδοξίας.

Στὴν Θεία Λειτουργία προεξῆρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος καὶ ἔλαβαν μέρος ἐκ τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου οἱ Μητροπολίται Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος, ὁ ὁποῖος παρὰ τὸ βάρος τῆς ἡλικίας του (διανύει τὸ 97ο ἔτος αὐτοῦ!) ἐντυπωσιάζει μὲ τὴν θαλλερότητά του, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Λούνης κ. Σιλουανός, Γαρδικίου κ. Κλήμης καὶ Φω-

τικῆς κ. Αὐξέντιος. Ἐκ τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς συμμετεῖχαν ὁ Σεβασμ. Πρωθιεράρχης Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κισινέβ καὶ Μολδόβας κ. Γεώργιος, ἐκ δὲ τῆς Ἀδελφῆς Ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας Ρουμανίας συμμετεῖχαν οἱ Ἐπίσκοποι Πλοεστίου κ. Ἀντώνιος, Γαλατσίου κ. Διονύσιος καὶ Σιμπιού κ. Εὐλόγιος. Ἀκόμη, ἔλαβαν μέρος πολλοὶ Ἱερεῖς, ὡς καὶ ὁ ἐκ Σουηδίας Αἰδεσιμ. π. Ἀνδρέας Ὁκερstrom, πέντε Διάκονοι καὶ ἀρκετοὶ Ὑποδιάκονοι.

Χρῆ Τελετάρχου τελοῦσε ὁ Πανος. Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος Ταυλάριος, ὁ ὁποῖος ὁμοῦ μετὰ τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Γεροντίου ἐκοπίασαν ὑπερβαλλόντως γιὰ τὴν ἄρτια ὀργάνωσι καὶ ὁμαλῇ διεξαγωγῇ τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς Πανηγύρεως.

Ἐψαλε ἐντυπωσιακὰ καὶ ἐόρτια ὁ πολυμελής Χορὸς τῆς «Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Χορωδίας» ὑπὸ τὸν Μουσικοδιδάσκαλο κ. Μιχαὴλ Μακρῆ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας, περιεφέρθη σὲ Δίσκο στολισμένο δι' ἀνθέων ὁ Τίμιος Σταυρός, ὁ ὁποῖος ὑψώθηκε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο κ. Καλλίνικο.

Οἱ ἐναλλασσόμενες δεήσεις ὑπὸ τῶν συμμετασχόντων Κληρικῶν καὶ σὲ ἄλλες γλώσσες, πέραν τῆς δεσπόζουσας ἑλληνικῆς, ἐτόνιζαν τὸν Διορθόδοξο ἐόρτιο χαρακτῆρα τῆς ἐν πνεύματι ἐνότητος τῶν ἀπανταχοῦ Γνησίων Ὁρθοδόξων.

Μεγάλῃ χαρᾷ καὶ συγκίνησι προεξένησε ἡ ἔλευσις πρὸς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας σὲ ἀναπηρικὸ ἀμαξίδιο τοῦ ἀσθενοῦντος πλέον πολιοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου, συγκτήτορος τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τοῦ πλέον παλαιοῦ ἐν ζωῇ Ἀρχιερέως τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας στὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος διανύει τὸ 88ο

έτος της ηλικίας του, χειροτονηθείς Ἀρχιερεὺς κατὰ τὶς προαναφερθεῖσες χειροτονίες τοῦ 1962.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μαρα-

θῶνος κ. Φώτιος, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ ὁποῖος δὲν ἔλαβε μέρος στὴν Θ. Λειτουργία, ἀνέγνωσε ἀπ' Ἀμβωνος κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ τὴν Συνοδικὴ Ἐγκύκλιο ἐπὶ τῇ Ἐνώσει.

Κατόπιν Αὐτῆς, ὁ Σεβασμ.

Μητροπολίτης Ὠρω-

ποῦ καὶ Φυλῆς κ.

Κυπριανὸς ἐξε-

φώνησε ἐπί-

καιρο Ἐόρτιο

Μήνυμα («Λό-

γος Εὐχαριστή-

ριος ἐπὶ τῇ Ἐ-

νώσει καὶ τῇ

Ἀνοίξει»).

Μέγα πλῆθος Ὁρ-

θοδόξου λαοῦ κα-

τέκλυσε ὄχι μόνον τὸν

εὐμεγέθη Ναό, ἀλλὰ καὶ τοὺς

παρακειμένους χώρους, συμμετέχον στὴν

χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι τῆς Ἐνότητος, ἕνα

ὄντως ἱερὸ βίωμα μιᾶς ἀνεκτιμήτου Σταυρο-

αναστασίμου δωρεᾶς, μὲ αἰσιοδοξία καὶ ἐλπί-

δα, ἀλλὰ καὶ εὐχαριστία στὸν ἐπιβλέψαντα

εὐμενῶς Κύριο καὶ Θεό μας ὑπὲρ τοῦ κατα-

πονουμένου Λαοῦ Αὐτοῦ! Ἐκοινώνησαν ἀπὸ

δύο ἅγια Ποτήρια ἀναρίθμητοι Ὁρθόδοξοι

εὐλαβεῖς πιστοί.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσι, σύντομο λογύδριο μὲ

ὁμολογιακὸ παλμὸ ἐξεφώνησε ὁ Μακαριώτα-

τος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος, εὐχαριστή-

σας καὶ τοὺς συντελέσαντας στὴν ἐπιτέλεσι

τῆς Πανηγύρεως, ἐνῶ χαιρετισμοὺς ἐνθαρρύν-

σεως καὶ ἱκανοποιήσεως ἀπηύθυναν ὁ Μητρο-

πολίτης κ. Ἀκάκιος, ὡς καὶ ὁ Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος.

Πολλοὶ Κληρικοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν λειτουρ-
γήσει στὶς Ἐνορίες τους, κατέφθαναν πρὸ τῆς
Ἀπολύσεως, γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὴν χαρὰ
τῆς Ἐνώσεως, νὰ συγχαροῦν στὴν χαρμονὴ τῆς
Ἐκκλησίας καὶ νὰ συνευχηθοῦν γιὰ λαμπρὴ
πορεία ἀγάπης καὶ εἰρήνης.

Μετὰ τὴν πλουσία Τράπεζα, ἡ ὁποία παρετέθη
γιὰ τοὺς Κληρικούς, ἀκολούθησε κέρασμα σὲ
καθιστικὸ τῆς Μονῆς, ὅπου οἱ παρόντες ἅγιοι
Ἀρχιερεῖς, 18 τὸν ἀριθμὸν, συνυπέ-
γραψαν τὸ πρωτότυπο ἑλλη-
νικὸ τοῦ Κοινοῦ Ἐκκλη-
σιολογικοῦ Κειμένου.

Ἀκολούθησαν ἀναμνηστικὲς
φωτογραφίσεις στὴν Εἴσοδο τῆς
Μονῆς καὶ ἄ-
παντες, Κλη-
ρος καὶ Λαός, ἀπῆλθαν ἐν αἰ-
νέσει καὶ εὐχα-
ριστία τοῦ ὑπερ-
υμνήτου Ὁνόματος τοῦ
Ἁγίου Τριαδικοῦ ἡμῶν

Θεοῦ, γιὰ τὴν ἀνυπολογίστου

ἀξίας Δωρεᾶ αὐτῆ τῆς Ἐνότητος τῆς Γνησί-
ας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εὐχηθέντες ὄχι μό-
νον νὰ διατηρήσουμε, ἀλλὰ καὶ ἐπαυξήσουμε
Αὐτήν. Γένοιτο!

† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

Ἐπίσημος Ἐνημέρωσις

Πέμπτη Γ΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν, 7/20ῆ Μαρτίου 2014

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐνωσις τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς·
Σεβαστοὶ Πατέρες· Ὁσιώτατοι Μοναχοὶ καὶ Μοναχές·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές, Φίλοι καὶ τέκνα·

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκα!

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
τῷ Δοτῆρι τῆς Ἀγάπης, τῆς Εἰρήνης, τῆς Ἐνότητος
καὶ παντὸς σωτηρίου ἀγαθοῦ!

Εὐχαριστίας ἀναπέμπομεν

τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῇ Ἀχράντῳ Αὐτοῦ Μητρί,
τοῖς Ἁγίοις Προφήταις, Ἀποστόλοις, Μάρτυσιν,
Ὁμολογηταῖς καὶ Ἱεράρχαις,

Ἐπὶ τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἐνώσει τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος
τῶν Ἐνισταμένων, ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανόν,
μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος,
ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κύριον Καλλίνικον.

Α΄. Μία καὶ Μόνον Σύνοδος

α. Εὐχαρίστως Σᾶς ἐνημερώνομε, ὅτι ἡ θεάρεστος αὐτὴ Ἐνωσις ἐπετεύχθη τὴν Τρίτην τῆς Γ΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 5/18ην Μαρτίου 2014.

β. Ἡ θεοσκεπάστος αὐτὴ Ἐνωσις ἀπεφασίσθη καὶ διεκηρύχθη ἐν κοινῇ Συσκέψει ἀμφοτέρων τῶν Πλευρῶν, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς ὑφίσταται πλέον **Μία καὶ Μόνον Ἱερά Σύνοδος, ὑπὸ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κύριον Καλλίνικον**, περιλαμβανουσα στοὺς κόλπους Αὐτῆς δέκα Μητροπολίτας καὶ ἑνδεκα Ἐπισκόπους, στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Ἀλλοδαπή.

γ. Δὲν ὑφίσταται πλέον Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, οὔτε Πρόεδρος Αὐτῆς, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐνωσις ἀνέδειξε **μίαν καὶ ἐνιαίαν Σύνοδον** τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν Ἑλλάδι.

δ. Ὁ δεκατετράμηνος γόνιμος Ἐπίσημος Διάλογος μεταξὺ τῶν δύο Πλευρῶν, ἐν πνεύματι

ἀλληλοσεβασμοῦ καὶ ἀλληλοκατανοήσεως, μετὰ τὴν βοήθεια τῆς ἐν Ἀγάπῃ Χριστοῦ Προσευχῆς Σας, μᾶς ὠδήγησε στὴν βαθεῖα αἴσθησι τῆς ἐνότητός μας ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν Μιᾷ Πίστει καὶ Μιᾷ Ἐλπίδι, καὶ στὴν πεποιθησι, ὅτι δὲν ὑφίστανται πλέον οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς διατηροῦσαν σὲ ἀκοινωνησίᾳ ἀπὸ τοῦ 1984.

ε. Ἡ κοινὴ Ὁρθόδοξος Πίστις τῶν Πατέρων μας, ὡς καὶ ἡ συγκρητιστικὴ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἡ ὁποία προεκάλεσε τὴν διαίρεσι τῶν Ὁρθοδόξων, διὰ μέσου τῆς Ἡμερολογιακῆς Μεταρρυθμίσεως τοῦ 1924, μᾶς ὥθοῦν στὸν ἐγκαινιασμό μιᾶς νέας πλέον περιόδου ἐνότητος ἐν Χριστῷ καὶ μετὰ **κοινὸν Ὅραμα** τὴν συνέχισι τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος, πρὸς κατῆχυσιν τῆς Ἀληθείας καὶ κατασχύνην τῆς Κακοδοξίας.

ς. Ἡ πολύμηνος καὶ ἐπίπονος ἐνωτικὴ προσπάθειά μας παρήγαγε ἓνα ἐμπεριστατωμένο **Ἐκκλησιολογικὸ Κείμενο**, μετὰ τίτλον: **«Ἡ Γνησίᾳ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίᾳ ἔναντι τῆς Αἱρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Θέματα Δογματικὰ καὶ Κανονικά»**, τὸ ὁποῖο ἀπο-

τελεῖ τὴν ἀσφαλῆ θεολογικὴ βάσι τῆς εὐλογημένης Ἐνώσεώς μας, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀπλανῆ ὁδηγό, πρὸς διεύρυνσιν καὶ ἐδραίωσιν Αὐτῆς.

ζ. Θεωροῦμε ὡς ἐξαιρετικὸ δῶρο τῆς Ἀγαπητικῆς Προνοίας τοῦ Θεοῦ τὸ ὅτι ἡ ἐπανένωσις αὐτῆ καὶ ἰσχυροποιήσις τῶν διηρημένων Ἀντιοικουμενιστῶν, πραγματώνεται ἐνενήκοντα ἔτη μετὰ τὴν διάρρηξι τῆς ἐνότητος τῶν Ὁρθοδόξων (1924-2014).

η. Οἱ καρδιές μας στρέφονται με ἀγάπη, ἀλλὰ καὶ ὀδύνη, πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ποικιλοτρόπως συνήργησαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ συνεργοῦν στὸ πράγματι «παγκόσμιον σκάνδαλον» τῆς διασπάσεως τῶν Ὁρθοδόξων ἐν ὀνόματι τῆς ἐνώσεως με τοὺς Ἑτεροδόξους, καὶ καλοῦμε αὐτοὺς σὲ μετάνοια καὶ ἐπιστροφὴ στὰ ἀμετακίνητα Ὅρια τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας, ἐντὸς τῶν ὁποίων καὶ μόνον ὑπάρχει ἡ πληρότης τῆς Χάριτος καὶ τῆς Ἀληθείας.

θ. Παρακαλοῦμε πατρικῶς καὶ στοργικῶς τὸ Ποίμνιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας νὰ ἐργασθῆ με πολλὴ ἀγάπη, με ὑπομονὴ καὶ κατανόησι, με μακροθυμία καὶ εὐσπλαγχνία, με διάκρισι καὶ σοφία, γὰ μίαν γόνιμη συνύπαρξι, κοινωνία καὶ συνεργασία σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα με τοὺς Ἀδελφούς μας, μέσα στὴν διευρυμένη πλέον καὶ Μεγάλῃ Οἰκογένειά μας, ὥστε νὰ δίδεται ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ μίαν Ὁρθόδοξον Μαρτυρίαν Πίστεως καὶ Ζωῆς, Δόγματος καὶ Ἡθους, Ζήλου καὶ Ἀγιότητος, Ἐλπίδος καὶ Παραμυθίας.

Β'. Εἰδικώτερα Θέματα

Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ Σᾶς ἐνημερώσωμε ἀναλυτικώτερα γὰ τὶς ποικίλες ἀπόρροιες τῆς θεοσφραγίστου Ἐνώσεως, ἐπισημαίνουμε πρὸς τὸν παρὸν τὶς βασικώτερες.

α. Ὁ Ἐπίσημος Διάλογος (Δεκέμβριος 2013 - Φεβρουάριος 2014), μᾶς ὠδήγησε νὰ συνειδητοποιήσουμε, ὅτι ἡ Πράξις τῆς Ἀποτειχίσεώς μας τὸ 1984 ἀπὸ τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους Ἀδελφούς μας **θὰ πρέπει νὰ ἀρθῆ, διότι δὲν ὑφίσταντο πλέον οἱ λόγοι Πίστεως καὶ Δικαιοσύνης**, οἱ ὅποιοι προεκάλεσαν τότε Αὐτὴν.

β. Ἡ Ἄρσις τῆς Ἀποτειχίσεως αὐτῆς ἔφερε ὡς ἄμεσο ἀποτέλεσμα τὴν ἄρσι τῶν ἐπιβληθέντων

τότε ἐπιτιμίων κατὰ τοῦ Ἀειμνήστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν, τῶν εὕρισκομένων ἔκτοτε εἰς κοινωνίαν μετ' Αὐτοῦ.

γ. Ἡ Ἄρσις τῆς Ἀποτειχίσεως καὶ τῶν Ἐπιτιμίων ἐπανεφέρε στὴν Εὐχαριστιακὴ Κοινωνία τὶς δύο Πλευρὲς καὶ τὶς ἔχει ἤδη ἐνώσει σὲ μίαν ἄρρηκτὴν Κοινωνίαν Πίστεως καὶ Ἀγάπης, χάριτι Θεοῦ, ἀλλ' ἐπίσης ἔχει ὁδηγήσει σὲ ὠρισμένες ἀναγκαῖες διαρθρωτικὲς ἀλλαγὰς στὴν Διοίκησι, ὥστε ἡ Ἐνωσις νὰ ἐνσαρκωθῆ καὶ διασφαλισθῆ ἐν τῇ πράξει.

δ. Οἱ Ἀρχιερεῖς μας, ἐφ' ὅσον ἐντάσσονται πλήρως στὴν Ἱερὰ Σύνοδο ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κύριο Καλλίνικο, μνημονεύουν τοῦ Πρώτου-Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ε. Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ἐπανιδρύεται με νέα πλέον ὄρια, τὰ ὁποῖα συμπίπτουν με τὰ ὄρια τοῦ Καλλικρατικοῦ Δήμου Φυλῆς (Δημοτικὲς Ἐνότητες Φυλῆς, Ἄνω Λιοσιῶν, πλὴν ἐνὸς μικροῦ τμήματος, καὶ Ζε-

φυρίου), προστιθεμένου ἐνὸς τμήματος τοῦ Δήμου Ὠρωποῦ καὶ ἐνὸς τμήματος τοῦ Δήμου Ἀχαρνῶν.

ς. Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἔτνα, στὴν Καλιφόρνια τῶν Η.Π.Α., προάγεται εἰς Μητρόπολιν καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἔτνα εἶναι καὶ προσαγορεύεται πλέον ὡς **Μητροπολίτης**, με Βοηθὸν τὸν Ἐπίσκοπο Φωτικῆς.

ζ. Οἱ Ἐπισκοπὲς στὴν Ἰταλία καὶ Σαρδινία ἐντάσσονται κανονικῶς στὴν Ἱερὰ Σύνοδο, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι Νόρα καὶ Λούνης μνημονεύουν, ὡς προελέχθη, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

η. Οἱ Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως, Μακαριουπόλεως καὶ πρώην Ἀλανίας παραμένουν, ὅπως καὶ προηγουμένως, **σχολάζοντες Ἀρχιερεῖς** καὶ δὲν μετέχουν στὶς ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

θ. Οἱ Ἐπίσκοποι Μεθώνης καὶ Γαρδικίου προάγονται καὶ εἶναι πλέον **Διαποιμαίνοντες Τιτουλάριοι Ἐπίσκοποι** με τοὺς αὐτοὺς τίτλους καὶ ἀποτελοῦν πλήρη Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ι. Ὁ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, μαζί με τοὺς Ἐπισκόπους Μεθώνης καὶ Γαρδικίου ἐντάσσονται στὴν τετραμελῆ **Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ἱεραποστολῆς** καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ φροντίζουν τόσο τὶς Ἱεραποστολικὲς Κοινότητες τῶν

Ἐξωτερικοῦ, ὅσο και τὶς χηρεύουσες Ἐπισκοπές, οἱ ὁποῖες καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἀνήκαν μέχρι πρό τιнос στὴν ἤδη καταργηθεῖσα Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων ἐπίσης, συνεργάζονται μὲ τὶς δύο Ἐπισκοπές στὴν Ἰταλία καὶ τὴν Μητρόπολι Ἴετνα, ἀποτελοῦντες καὶ τὸν σύνδεσμο ἐπικοινωνίας μὲ τὴν Ἱερά Σύνοδο.

Γ. Διορθόδοξος Σύσκεψις καὶ Συλλείτουργο

α. Ἴνας ἀκόμη εὐχυμος πνευματικὸς καρπὸς τοῦ Ἐπισήμου Διαλόγου εἶναι ἡ σύγκλισις καὶ συμφωνία ἐπὶ τοῦ προαναφερθέντος **Ἐκκλησιολογικοῦ Κειμένου** (βλ. §Α', ς), ὃχι μόνον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν **Ρώσων, Ρουμάνων καὶ Βουλγάρων** τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β. Ἐπὶ τῇ θεαρέστῳ Ἐνώσει τῶν ἐν Ἑλλάδι Γνησίων Ὁρθοδόξων, θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν **Παρασκευή, 8/21.3.2014, Διορθόδοξος Σύσκεψις** ἐδῶ στὴν Πατρίδα μας, προκειμένου πρωτίστως νὰ ἐπιβεβαιωθῇ ἡ ἐπιτευχθεῖσα συμφωνία ἐπὶ τοῦ **Ἐκκλησιολογικοῦ Κειμένου** πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Συνόδων, ὥστε ἀμέσως νὰ δημοσιευθῇ, ἐν συνεχείᾳ δὲ νὰ συζητηθοῦν καὶ ἕτερα θέματα πρὸς διασφάλισιν τῆς πολυμεροῦς αὐτῆς Ἐνώσεως.

γ. Ἡ διατράνωσις καὶ ἐπισημοποίησης τῆς διμεροῦς ἀφ' ἑνὸς καὶ πολυμεροῦς ἀφ' ἑτέρου αὐτῆς Ἐνώσεως θὰ πραγματοποιηθῇ, Χάριτι Θεοῦ, κατὰ τὴν ἐπερχομένην **Κυριακὴν Γ' τῶν Ἁγίων Νηστειῶν, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 10/23ην Μαρτίου**, διὰ μέσου πολυ-αρχιερατικοῦ Συλλειτούργου, στὴν Ἱερά Μονὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, στὴν Παιανία τῆς Ἀττικῆς.

δ. Τοιουτοτρόπως, τὴν ἡμέρα ἀκριβῶς, κατὰ τὴν ὁποία εἶχε διαρρηχθῇ βιαίως ἡ ἐνότης τῶν Ὁρθοδόξων τὸ ἔτος 1924, τὴν αὐτὴ ἡμέρα, **10/23η Μαρτίου**, θὰ ἐορτάσωμε τὴν ἐπανενοσί τῶν διίσταμένων Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἀντι-οικουμενιστῶν.

Δ'. Ἡ Ἱεραρχία μας

α. Σᾶς παραθέτομε τὴν πλήρη σύνθεσι τῆς Ἱεραρχίας μας, ὥστε νὰ γνωρίζετε τοὺς Ποιμένες Σας καὶ νὰ προσεύχεσθε ὑπὲρ αὐτῶν:

Ἀρχιεπίσκοπος

† ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Καλλίνικος

Μητροπολίται

† ὁ Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος

† ὁ Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος

† ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος

† ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος

† ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος

† ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος

† ὁ Τορόντο κ. Μωϋσῆς

† ὁ Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος

† ὁ Ἴετνα κ. Χρυσόστομος

† ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς

Ἐπίσκοποι

† ὁ Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος

† ὁ Μαραθῶνος κ. Φώτιος

† ὁ Πόρτλαντ κ. Σέργιος

† ὁ Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος

† ὁ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος

† ὁ Νόρα κ. Μιχαῆλ

† ὁ Λούνης κ. Σιλουανὸς

† ὁ Γαρδικίου κ. Κλήμης

† ὁ Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος

† ὁ Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος (παρὰ τῷ Σεβ. Ἀμερικῆς)

† ὁ Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος (παρὰ τῷ Σεβ. Ἴετνα)

Σχολάζοντες Ἀρχιερεῖς

† ὁ Μητροπολίτης πρ. Ἀμερικῆς κ. Παῦλος

† ὁ Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος

† ὁ Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης

† ὁ Ἐπίσκοπος πρ. Ἀλανίας κ. Γεώργιος

β. Μὲ τὴν πεποίθησι, ὅτι οἱ προσευχῆς ὄλων Σας θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ μᾶς ἐμπνέουν καὶ ἐνισχύουν, Σᾶς ἀσπαζόμεθα ἐν ἀγίῳ φιλήματι καὶ διατελοῦμε πάντοτε εὐγνώμονες καὶ ταπεινοὶ Διάκονοι Καταλλαγῆς καὶ Εἰρήνης ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Μητροπολίτης

† ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς

Ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔναντι τῆς Αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ

Θέματα Δογματικά καὶ Κανονικά

- Α'.** Βασικαὶ Ἐκκλησιολογικαὶ Ἀρχαὶ
- Β'.** Οἰκουμενισμός: Συγκρητιστικὴ Παναίρεσις
- Γ'.** Σεργιανισμός: Ἀλλοίωσις τῆς Κανονικότητος
- Δ'.** Ἡ λεγομένη ἐπίσημος Ὁρθοδοξία
- Ε'.** Ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία
- Ζ'.** Ἡ Ἐπιστροφή εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθοδοξίαν
- Ζ'.** Πρὸς σύγκλησιν Μεγάλῃς Συνόδου
τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Μάρτιος 2014

Κείμενον καταρτισθὲν ὑπὸ τῶν
Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν
Ἑλλάδος – Ρουμανίας – Ρωσικῆς Διασπορᾶς

Α'. Βασικαὶ Ἐκκλησιολογικαὶ Ἀρχαὶ

Ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος εἰκοστοῦ αἰῶνος ἀγωνίζεται στερεῶς καὶ ὁμολογιακῶς κατὰ τῆς ἐκκλησιολογικῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐπίσης δὲ κατὰ τῆς προελθούσης ἐξ αὐτοῦ **Ἡμερολογιακῆς-Εορτολογικῆς Καινοτομίας**, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει κατὰ τοῦ **Δογματικοῦ Συγκρητισμοῦ**, ὁ ὁποῖος καλλιεργῶν σταθερῶς καὶ μεθοδευμένως, ποικιλοτρόπως καὶ ἀντι-ευαγγελικῶς, εἰς ἐπίπεδον **Διαχριστιανικὸν καὶ Διαθρησκευτικόν**, τὴν σχέσιν, συνύπαρξιν, ἀνάμειξιν καὶ συνεργασίαν Ἀληθείας καὶ πλάνης, Φωτὸς καὶ σκότους, Ἐκκλησίας καὶ αἰρέσεως, ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀνάδειξιν μιᾶς **νέας ὄντοτητος**, ἥτοι μιᾶς Κοινότητος ἄνευ ταυτότητος πίστεως, τοῦ λεγομένου σώματος τῶν Πιστευόντων.

* * *

Εἰς τὸν Ὁμολογιακὸν Ἀγῶνα Αὐτῆς, ἡ **Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία** ἐφήρμοσε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποδέχεται καὶ ἐφαρμοζῇ τὰς ἐξῆς **Βασικὰς Ἀρχὰς** τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας:

1. Τὸ κύριον κριτήριον διὰ τὴν ιδιότητα Μέλους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ «**Ὁρθὴ καὶ Σωτήριος τῆς Πίστεως Ὁμολογία**» (Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητῆς), ἥτοι ἡ **Ἀληθῆς, Ἀκριβῆς καὶ Ἀκαινοτόμητος Ὁρθόδοξος Πίστις**, «ἐπὶ ταύτῃ» δὲ «τῇ πέτρᾳ» (**Ὁρθὴ Ὁμολογία**) ὁ Κύριος ἔχει οἰκοδομήσει τὴν Ἁγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν.

2. Τὸ κριτήριον τοῦτο ἰσχύει τόσον διὰ μεμονωμένα πρόσωπα-πιστοὺς, ὅσον καὶ δι' ὀλοκλήρους Τοπικὰς Ἐκκλησίας.

3. Ἡ **Καθολικότης** τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐν σχέσει πάντοτε μὲ τὴν **Μοναδικότητα**, τὴν **Ἀγιότητα** καὶ τὴν **Ἀποστολικότητα** Αὐτῆς, εἶναι **ποιοτικὸν καὶ ἐσωτερικόν**, ὄχι δὲ **ποσοτικόν** καὶ **ἐξωτερικόν** γνώρισμα Αὐτῆς· εἶναι ἡ θεμελιώδης Αὐτῆς ιδιότης, ἡ ὁποία ἐκφράζει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν **ἀκεραιότητα** καὶ τὴν **πληρότητα** τῆς ὑπ' Αὐτῆς κηρυττομένης Ἀληθείας, ἀνεξαρτήτως τῆς πληθυσμιακῆς καὶ γεωγραφικῆς διαστάσεως Αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν **γνησιότητα** καὶ **ὀλοκληρίαν** τῶν παρεχομένων μέσων πρὸς θεραπείαν καὶ θέωσιν τῆς πεσοῦσης ἀνθρωπίνης φύσεως.

4. **Ε**πί τη βάσει ταύτης τῆς Ὄρθῆς Ὁμολογίας θεμελιώνεται ἡ **Μυστηριακὴ Κοινωνία** τῶν Πιστῶν μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ μεταξὺ ἀλλήλων, ὡς **τελειώσις** τῆς ὑφισταμένης ἐν τῇ πίστει **Ἐνότητος**, ὡς **σκοπὸς καὶ τέλος** καὶ ὄχι ὡς μέσον πρὸς ἐπίτευξιν τῆς **Ἐνότητος** αὐτῆς· δηλαδὴ προηγείται ἡ **Ἐνότης ἐν τῇ Ὄρθῃ Ὁμολογίᾳ** καὶ ἐπεται ἡ **Κοινωνία ἐν τοῖς Μυστηρίοις**.

5. **Α**παντες οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοί, οἱ ἔχοντες Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν, προκειμένου νὰ ἀποτελοῦν ζῶντα Μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὀφείλουν νὰ διατελοῦν ὅπωςδήποτε ἐν **Μυστηριακῇ Κοινωνίᾳ** μεταξὺ ἀλλήλων, ἐφ' ὅσον **Κοινωνία Πίστεως** καὶ **Κοινωνία Μυστηρίων**, ἀλληλοπεριχωρούμενα ἐν τοῖς Πιστοῖς, πραγματώνουν καὶ ἀναδεικνύουν τὸ **Ἐνα καὶ Μοναδικὸν Σῶμα τοῦ Χριστοῦ**.

6. **Η** ἀσάλευτος ἐμμονὴ εἰς τὴν Ὄρθην Ὁμολογίαν, ὡς καὶ ἡ ὑπεράσπισις Αὐτῆς πάση θυσίᾳ, εἶναι θέμα **ὑψίστης σωτηριολογικῆς σημασίας**, διὰ τοῦτο δὲ οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἡμῶν ὠμολόγησαν καὶ ὑπερασπίσθησαν γενναίως, ἐν λόγῳ, ἔργῳ καὶ αἵματι, τὴν Ἁγίαν Ὁρθόδοξον ἡμῶν Πίστιν, πράττοντες τοῦτο ἐκ μέρους τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν ὀνόματι τῆς ὑπάρξεως Αὐτῆς.

7. **Α**παντες οἱ κηρύττοντες ἢ πράττοντες ἀντιθέτως πρὸς τὴν Ὄρθην Ὁμολογίαν, ὡς αἰρετικοί, χωρίζονται ἀπὸ τὴν **Ἀλήθειαν τῆς Πίστεως** καὶ ἐκπίπτουν τῆς **Κοινωνίας** μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, εἴτε αὐτοὶ εἶναι μεμονωμένα πρόσωπα εἴτε Κοινότητες, ἔστω καὶ ἂν αὐταὶ συνεχίζουσιν λειτουργοῦσαι **τυπικῶς-θεσμικῶς** ὡς δῆθεν Ἐκκλησίαι καὶ προσαγορεύωνται ὡς τοιαῦται:

• **«Οἱ μὴ τῆς Ἀληθείας ὄντες οὐδὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰσὶ· καὶ τοσοῦτο μᾶλλον, ὅσον ἂν καὶ σφῶν αὐτῶν καταψεύδωντο, ποιμένας καὶ ἀρχιποιμένας ἱεροὺς ἑαυτοὺς καλοῦντες καὶ ὑπ' ἀλλήλων καλούμενοι· μηδὲ γὰρ προσώποις τὸν Χριστιανισμόν, ἀλλ' ἀληθεῖα καὶ ἀκριβεῖα πίστεως χαρακτηρίζεσθαι»** (Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς).

8. **Η** παρεχομένη ἄνωθεν ἐκ τοῦ Πατρὸς, διὰ τοῦ Υἱοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι **Ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἀληθείᾳ τῆς Πίστεως καὶ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Μυστηρίων** εἶναι βεβαίως Χριστοκεντρικὴ καὶ Εὐχαριστιακὴ, βιοῦται δὲ ὡς **διαχρονικὴ σύνοδος καὶ συλλειτουργία ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ «σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις»**, ἐφ' ὅσον ἔχει ὡς **ἐγγυητὴν** Αὐτῆς τὸν Ὁρθόδοξον **Ἐπίσκοπον**, ὄντα -θεῖα Χάριτι- **φορέα** τῆς «Παραδόσεως τῆς

Ἀληθείας» (Ἅγιος Εἰρηναῖος Λουγδούνου).

9. **Ἐ**καστος Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος, ὡς «τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος» τῶν Ἁγίων Αποστόλων, ὡς **Πατὴρ** τῆς Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως, ὡς **Διδάσκαλος** τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἀληθείας καὶ ὡς **Διάκονος** τῆς Ἀγάπης ἐν Ἀληθείᾳ, εἶναι **εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ**, ὡς ἐκ τούτου δὲ **ἐνσαρκώνει**, **ἐκφράζει** καὶ **διασφαλίζει** τὴν **διαχρονικὴν Καθολικότητα** τῆς Ἐκκλησίας, ἤτοι τὴν **Ἐνότητα** Αὐτῆς μετὰ τοῦ Χριστοῦ, ταυτοχρόνως δὲ τὴν **Ἐνότητα** ἐν Χριστῷ μετὰ πασῶν τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, αἱ Ὅποῖαι ὑπῆρξαν, ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρξουν ὡς τὸ Ἐν Σῶμα Χριστοῦ.

• **«Τί δὲ ἐστὶν “ἐν σῶμα”; Οἱ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης πιστοὶ καὶ ὄντες καὶ γενόμενοι καὶ ἐσόμενοι»** (Ἱερὸς Χρυσόστομος).

10. **Π**ᾶς Ἐπίσκοπος, κηρύττων «αἵρεσιν δημοσίᾳ» καὶ «γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἐπ' Ἐκκλησίας» καὶ διδάσκων «ἕτερον εὐαγγέλιον παρ' ὃ παρελάβομεν» ἢ εὐρίσκεται εἰς **συγκρητιστικὴν κοινωνίαν** μετὰ **ἄλλοδόξους καὶ ἄλλοθρήσκους**, πράττων μάλιστα τοῦτο ἐπιμόνως

καὶ συνεχῶς, καθίσταται «**ψευδεπίσκοπος**» καὶ «**ψευδοδιδάσκαλος**» (ἸΕ' Κανὼν τῆς Πρωτοδευτέρας)· οἱ δὲ κοινωνοῦντες μετ' αὐτοῦ Ἐπίσκοποι, ἀδιαφοροῦντες ἢ ἀνεχόμενοι ἢ ἀποδεχόμενοι τὸ φρόνημα καὶ τὰς πρακτικὰς αὐτοῦ ἐκφράσεις, «**συνόλλυνται**» (Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης), παύοντες οὕτω νὰ εἶναι **Κανονικοὶ** καὶ **Κοινωνικοὶ**, ἐφ' ὅσον ἡ **Καθολικότης** τῆς Ἐκκλησίας, ἡ **Ἐνότης** Αὐτῆς καὶ ἡ γνησίᾳ **Ἀποστολικῇ Διαδοχῇ**, ἐγγυώμεναι ἀσφαλῶς τὸ **Κανονικὸν** καὶ **Κοινωνικὸν τοῦ Ἐπισκόπου**, ἐδράζονται, ἀπορρέουν καὶ διασφαλίζονται ἀπὸ τὴν «**Ὄρθην καὶ Σωτήριον τῆς Πίστεως Ὁμολογίαν**».

Β'. Οἰκουμενισμός: Συγκρητιστικὴ Παναίρεσις

1. **Ο** **Οἰκουμενισμός**, ὡς θεολογικὴ ἔννοια, ὡς ὀργανωμένον κοινωνικὸν κίνημα καὶ ὡς θρησκευτικὴ πρᾶξις, εἶναι καὶ ἀποτελεῖ τὴν μεγαλύτεραν αἵρεσιν τῶν αἰῶνων καὶ τὴν **περικτικωτέραν παναίρεσιν**· αἵρεσιν ἐξ αἰρέσεων καὶ **παναίρεσιν ἐκ παναιρέσεων**· ἀμνήστευσιν πασῶν τῶν αἰρέσεων, **ὄντως καὶ ἀληθῶς Παναίρεσιν**· τὸν ὑπουλότερον ἀντίπαλον τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ τὸν πλέον ἐπικίνδυνον ἐχθρὸν τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τῶν συγκρητιστικῶν ὁρίων αὐτοῦ ἀδυνατοῦν νὰ ὑπάρξουν ἐν ἀρρήκτῳ σωτηριολογικῇ ἐνότητι ἢ ἐν Χριστῷ **Ἀλήθεια καὶ Ζωή**.

2. Ο Οικουμενισμός προέρχεται από τον προτεσταντικόν κόσμον (ΙΘ' αἰ. κ.έ.) καὶ **καλλιεργεί τὴν σχετικοποίησιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἀληθείας, Ζωῆς καὶ Σωτηρίας, ἀρνούμενος κατ' οὐσίαν τὴν Καθολικότητα καὶ Μοναδικότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν βάσιν αὐτοῦ κεῖται ἡ πεπλανημένη θεωρία περὶ «Ἀσράτου Ἐκκλησίας»** μὲ ἀσαφῆ ὅρια, μέλη τῆς ὁποίας δῆθεν δύνανται νὰ ἀνήκουν εἰς διαφόρους «Ὁμολογίας», ὡς καὶ ἡ παραλλαγή ταύτης, ἥτοι ἡ λεγομένη «Θεωρία τῶν Κλάδων», κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ διάφοροι χριστιανικαὶ «Ὁμολογίαι» εἶναι δῆθεν κλάδοι τοῦ αὐτοῦ δένδρου τῆς Ἐκκλησίας, ἕκαστος δὲ κλάδος κατέχει μέρος τῆς Ἀληθείας καὶ οὕτω συναπαρτίζουν δῆθεν τὸ ὅλον τῆς Ἐκκλησίας.

3. Παρὰ τὴν ποικιλίαν τῶν θεωριῶν, τὰς ὁποίας παρήγαγεν ὁ Οἰκουμενισμός, ὁ **βασικὸς στόχος αὐτοῦ εἶναι ἡ καλλιέργεια μιᾶς συγκρητιστικῆς συνυπάρξεως καὶ συνεργασίας, ἀλλὰ καὶ περαιτέρω μιᾶς συγχωνεύσεως κατ' ἀρχὰς πασῶν τῶν χριστιανικῶν Κοινοτήτων (Διαχριστιανικὸς Οἰκουμενισμός), ἀκολουθῶν δὲ πασῶν τῶν θρησκείων (Διαθρησκειακὸς Οἰκουμενισμός),** τοῦτ' ἔστιν (ἡ καλλιέργεια) μιᾶς ἀντι-ευαγγελικῆς διαδικασίας, ὁδηγούσης ἀφεύκτως εἰς τὴν ἀνάδειξιν ἐνὸς σώματος τῶν Πιστευόντων, μιᾶς τρόπον τινὰ **Πανθρησκείας,** ἡ ὁποία θὰ προλειάνῃ τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ πειρασμοῦ τῶν Ἐσχάτων, ἥτοι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀνόμου-Ἀντιχρίστου.

4. Λόγω τοῦ συγκρητιστικοῦ αὐτοῦ χαρακτήρος, ὁ Οἰκουμενισμὸς συγγενεὺ ἐστενῶς πρὸς τὸν Ἐλευθεροτεκτονισμὸν (Μασωνίαν), ὁ ὁποῖος αὐτοδιαφημιζόμενος ὡς ἀνεξίθρησκος, συγχρωτιστικὸς καὶ ἀνεκτικὸς ἐναντι τῶν αἱρέσεων καὶ θρησκείων, ἔχει ἀναδειχθῆ ἐν τῇ πράξει εἰς Θρησκείαν καὶ Ὑπερθρησκείαν, **συμβάλλουσα ἀμέσως καὶ ἐμμέσως εἰς τὴν προώθησιν τοῦ Οἰκουμενιστικοῦ Ὁράματος,** δηλαδὴ εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς **περιεκτικῆς βάσεως ἀπάντων τῶν Δογμάτων καὶ Θρησκείων,** εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἀποκεκαλυμμένη Ἀλήθεια θὰ ἔχη πλήρως σχετικοποιηθῆ καὶ ἐξισωθῆ μὲ πᾶσαν ἀνθρωπίνην καὶ δαιμονικὴν πλάνην καὶ δοξασίαν.

5. Ο Οἰκουμενισμὸς ἤρχισε νὰ προσβάλλῃ τὴν Ὁρθόδοξον Καθολικὴν Ἐκκλησίαν φθίνοντος τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, διὰ δὲ τοῦ Συνοδικοῦ Διαγγέλματος «Πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ» τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἔτει 1920, ἀποτελοῦντος ὁμολογουμένως τὸν «Καταστατικὸν Χάρτην τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», ἐκηρύχθη οὗτος «**γυμνῇ τῇ κεφαλῇ,**» ἐφ'

ὅσον χαρακτηρίζει τὰς αἱρέσεις τῆς Δύσεως καὶ ἀπανταχοῦ ὡς δῆθεν «**σεβασμίας Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας,**» οὐχὶ πλέον «**ὡς ξένας καὶ ἀλλοτρίας,**» ἀλλ' ὡς «**συγγενεῖς καὶ οἰκείας ἐν Χριστῷ καὶ "συγκληρονόμους καὶ συσώτους τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ"**», προτείνων μάλιστα ὡς **πρῶτον μέτρον ἐφαρμογῆς αὐτοῦ τὴν χρῆσιν κοινῶν ἡμερολογίων,** πρὸς ταυτόχρονον συνεορτασμὸν ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων.

6. Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ οἰκουμενιστικοῦ Διαγγέλματος τούτου καὶ κατόπιν τῶν ἀντικανονικῶν Ἀποφάσεων τοῦ ἀντορθοδόξου Συνεδρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἔτει 1923, **υἰοθετήθη κατ' οὐσίαν τὸ λεγόμενον Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον ὡς δῆθεν Διωρθωμένον Ἰουλιανόν,** καίτοι ἅμα τῇ ἐμφανίσει αὐτοῦ ἐν τῇ Δύσει (1582) **κατεκρίθη καὶ κατεδικάσθη** ὡς σοβαρὰ Παπικὴ Καινοτομία ὑπὸ τριῶν Πανορθοδόξων Συνόδων ἐν τῇ Ἀνατολῇ (1583, 1587, 1593), τῶν ὁποίων αἱ ἀποφάσεις **ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι** καὶ βαρύνουν τοὺς ἐν **σχίσματι εὐρισκομένους Καινοτόμους.**

7. Ἡ Ἡμερολογιακὴ-Εορτολογικὴ Καινοτομία, εἰσαχθεῖσα ἐν ἔτει 1924 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρουμανίας, κατόπιν δὲ σταδιακῶς καὶ εἰς ἄλλας Τοπικὰς Ἐκκλησίας, **προσκορπεῖ εἰς τὴν Καθολικότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας** καὶ κατὰ τὸν **τρόπον** τῆς ἐφαρμογῆς (μονομερῆ καὶ ἀντικανονικόν), ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν **σκοπὸν** αὐτῆς (οἰκουμενιστικόν-συγκρητιστικόν), **προσβάλλουσα τοιουτοτρόπως διὰ πλήγματος δεινοῦ τὴν ἐξωτερικὴν ἔκφανσιν καὶ ἐκδήλωσιν τοῦ Ἐνὸς Σώματος τῆς Ἐκκλησίας ἀνα τὸν κόσμον,** πραγματοποιουμένην καὶ διὰ τοῦ ἐνιαίου **Ἡμερολογίου-Εορτολογίου.**

8. Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία, **μέσω τοῦ ὑψίστου συνοδικοῦ κύρους Αὐτῆς,** ἔχει ἐκφράσει τὴν σταθερὰν καὶ ἀμετακίνητον βούλησιν Αὐτῆς, ὅπως ἐκδηλώνεται ἡ Ἐνότης Αὐτῆς καὶ διὰ τῆς **ἀπὸ κοινῶν ὑφ' ὄλων τῶν Χριστιανῶν τελέσεως τῆς μεγίστης τῶν Εορτῶν, ἥτοι τοῦ Ἁγίου Πάσχα,** καθορίσασα ὀριστικῶς εἰς τὴν Α' Ἁγίαν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐν ἔτει 325 τὸ αἰώνιον **Κανόνιον τοῦ Πάσχα,** τὸν **Πασχάλιον Κανόνα.**

9. Ἡ Συνοδικὴ Πράξις αὕτη, κατ' οὐσίαν βαθύτατα **ἐκκλησιολογικὴ καὶ δογματικὴ,** προϋπέθετεν ὡς βάσιν τῶν λεγομένων **Διορισμῶν** τοῦ Ἁγίου Πάσχα τὴν Ἐαρινὴν Ἰσημερίαν, ἡ ὁποία ὡς σταθερὰ ἡμερομηνία **ἐκκλησιαστικῶς** θὰ

ἤτο πλέον θετῶς/συμβατικῶς ἢ 21η Μαρτίου τοῦ ἐν χρήσει τότε Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου, τὸ ὁποῖον τοιουτοτρόπως καθιερώθη ὡς Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον καὶ ὡς ἄξων τοῦ ἐνιαυσίου Ὁρθοδόξου Ἐορτολογίου, βάσει δὲ τούτου ἢ ἡμερολογιακῆ ἐναρμόνισης τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν εὐρισκομένων εἰς διάφορα ἡμερολογιακὰ περιβάλλοντα, συνετελέσθη σταδιακῶς ἕως καὶ τοῦ ΣΤ' αἰῶνος.

10. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐξέφρασαν θεοπνεύστως, ἀλλὰ καὶ προφητικῶς, τὸ ἀντι-συγκρητιστικὸν πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας: τὸ «μὴ μετ' Ἰουδαίων συνεορτάζειν», κατ' ἐπέκτασιν δὲ τὸ μὴ ἐπιδιώκειν μετὰ τῶν αἰρετικῶν εορτάζειν, διησφάλιζε τὴν ἐξωτερικὴν-ὄρατὴν Ἐνότητα τοῦ Ἐνὸς Σώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔθετε τὰ ὅρια μεταξύ Ἀληθείας καὶ Αἰρέσεως, ὅπως δηλαδὴ ἀντιθέτως πρὸς τὴν κατάκλιτον Ἡμερολογιακὴν Μεταρρύθμισιν τοῦ 1924, ἢ ὁποῖα ἀπέβλεπεν εἰς τὸ συνεορτάζειν μετὰ τῶν ἑτεροδόξων τοῦ παναιρετικοῦ Παπισμοῦ καὶ Προτεστάντισμοῦ, προκειμένου νὰ καταστῇ ὄρατὴ ἢ δῆθεν ὑπάρχουσα ἀόρατος ἐνότης μετ' αὐτῶν καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

11. Οἱ ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενισταί, μάλιστα δὲ οἱ πλέον ἀκραῖοι ἐξ αὐτῶν, ἔχοντες ὑποστῆ τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τοῦ διαβρωτικοῦ Συγκρητισμοῦ, φρονοῦν ὅτι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἔχει δῆθεν ἀπολέσει τὴν Καθολικότητα Αὐτῆς, λόγῳ θεολογικῶν καὶ πολιτισμικῶν διαμαχῶν καὶ διαιρέσεων· προτείνουν δὲ καὶ ἐπιδιώκουν τὴν δῆθεν ἀνασυγκρότησιν ταύτης, μέσῳ μιᾶς συμβατικῆς ἐνώσεως τῶν διεστώτων, ὀρθοδόξων καὶ αἰρετικῶν, ἢ ὁποῖα δῆθεν θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν εὐχαριστιακὴν κοινωνίαν, ἄνευ βεβαίως κοινῆς Ὁμολογίας Πίστεως, κατὰ τὰ πρότυπα προφανῶς τῆς Οὐνίας· ἕτεροι, πλέον μετριοπαθεῖς Οἰκουμενισταί, ἀρκοῦνται εἰς τὴν συναρίθμησιν τῶν ἑτεροδόξων μετὰ τῶν ὀρθοδόξων, ὀμιλοῦντες «ὑπὲρ τοῦ ὄλου τῆς Ἐκκλησίας σώματος», ὡς δῆθεν εὐρισκομένων αὐτῶν (τῶν ἑτεροδόξων) ἐντὸς τῶν Ὁρίων τῆς Ἐκκλησίας, διότι οὗτοι δὲν ταυτίζουσι τὰ Χαρισματικὰ καὶ τὰ Κανονικὰ Ὁρια τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ὑποστηρικταὶ τῆς «Διευρυμένης Ἐκκλησίας» ἢ τῆς «Ἐκκλησίας ἐν διευρυμένη ἢ εὐρυτάτῃ ἐννοίᾳ», ἐφ' ὅσον ἀνακαλύπτουσι ἢ ἀναγνωρίζουσι τὴν ὑπαρξίν «Ἐκκλησιῶν» καὶ «Θείας Χάριτος»/«Σωτηρίας» καὶ ἐκτὸς τῶν Ὁρίων τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ἀληθοῦς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

(*ecclesia extra ecclesiam, extra muros*).

12. Ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν εἰς τὸ λεγόμενον «Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν» (1948 κ.έ.), ὡς καὶ εἰς ἑτέρους Οἰκουμενιστικοὺς Ὁργανισμοὺς, ἀποτελεῖ μίαν ἐν τῇ πράξει ἄρνησιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς πληρώματος τῆς ἐν Χριστῷ Ἀληθείας καὶ Σωτηρίας, ἐφ' ὅσον βασικὴ προϋπόθεσις ὀργανικῆς συμμετοχῆς εἰς τοιαῦτα Διομολογιακὰ Σώματα εἶναι κατ' οὐσίαν ἢ ἔστω καὶ σιωπηλῆ ἄρνησις τῆς ὑπάρξεως ἀθηντικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Καθολικότητος σήμερον, ὡς καὶ ἡ αἴσθησις τῆς ἀνάγκης ἀνασυγκροτήσεως μιᾶς δῆθεν ἀθηντικῆς Καθολικότητος, τοῦτ' ἐστὶ τῆς ἀνάγκης μιᾶς δῆθεν ἐπανιδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας.

13. Εἰς τὴν βάσιν τῶν ἀντορθοδόξων καὶ πλήρως καινοφανῶν τούτων ἀντιλήψεων, εὐρίσκονται ἢ λεγομένη «Βαπτισματικὴ Θεολογία», ὁ Δογματικὸς Συγκρητισμὸς, ἢ κατάργησις τῶν «Ὁρίων» τῆς Ἐκκλησίας, ἢ αἴσθησις τῆς «Οἰκουμενικῆς Ἀδελφοσύνης», ἢ θεωρία τῶν «Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν», ἢ λεγομένη «Θεολογία τῶν Δύο Πνευμόνων», ἢ θεωρία τῆς «Μιᾶς καὶ Διηρημένης Ἐκκλησίας», ἢ «ὑπέρβασις τῆς παλαιᾶς αἰρεσιολογίας», ὡς καὶ ἄλλαι ποικίλαι κακοδοξίαι ἔχουσαι ὀδηγήσει σταδιακῶς τοὺς ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστὰς εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς ἐκκλησιολογικῆς καὶ σωτηριολογικῆς ἀποκλειστικότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μάλιστα δὲ καὶ εἰς τὴν συνοδικὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἑτεροδόξων Κοινοτήτων καὶ τῶν μυστηρίων αὐτῶν, εἰς τὴν συμπροσευχὴν μετ' αὐτῶν καὶ δὴ εἰς ἐπίπεδον κορυφῶν, εἰς τὴν παροχὴν μυστηρίων εἰς αὐτοὺς, εἰς τὴν συνυπογραφὴν Κοινῶν Δηλώσεων καὶ Διακηρύξεων πρὸς κοινὴν δῆθεν μαρτυρίαν μετ' αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν αἴσθησιν τοῦ χρέους τῆς συνδιακονίας τοῦ κόσμου, ὡς δῆθεν συνυπευθύνων (Ὁρθοδοξίας καὶ Αἰρέσεως) διὰ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ.

14. Μέσῳ πάντων τούτων, ἔχει διαστρεβλωθῆ πλήρως ἢ ἐννοία τῆς εὐαγγελικῆς Ἀγάπης, ἀσκομένης ἐν τῇ Ἀληθείᾳ καὶ διὰ τῆς Ἀληθείας· ἔχει παγιωθῆ ἓνας βαθὺς καὶ ὀλονέν ἐμβαθυνόμενος συγκρητιστικὸς συγχρωτισμὸς· τηρεῖται, ἐν ὀνόματι μιᾶς νενοθευμένης οἰκονομίας, μίᾳ στάσις περιεκτικὴ καὶ περιχωρητικὴ ἐναντι τῆς ἑτεροδοξίας· ἔχει προέλθει μίᾳ ἄμεικτος μεΐξις· καὶ ἔχει ἀναδυθῆ μίᾳ ὄντως ὑφισταμένη ἐνωσις μετὰ τῶν πάσης προελεύσεως Οἰκουμενιστῶν, ἐνὸς Σώματος Πι-

στευόντων, ὄχι βεβαίως ἐν τῇ Μοναδικῇ Ἀληθείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει ἐνὸς νεφελώδους ἀνθρωπιστικοῦ δράματος, χωρὶς ἱεραποστολικὴν διάστασιν καὶ κλήσιν τῶν πεπλανημένων εἰς Ἐπιστροφὴν ἐν Μετανοίᾳ εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Πατρὸς, τ.ἔ. εἰς τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Γ'. Σεργיאλισμός: Ἀλλοίωσις τῆς Κανονικότητος

1. Ἐν ἔτερον συγγενὲς πρὸς τὸν Οἰκουμενισμὸν φαινόμενον καὶ κίνημα, ἔχον ἐπίσης ἐκκλησιολογικὴν διάστασιν, εἶναι ὁ λεγόμενος Σεργיאλισμός, ὁ ὁποῖος εἰς τὰς πρωτοφανεῖς περιστάσεις τοῦ διωγμοῦ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πρώην Σοβιετικὴν Ἐνωσην παρέδωσε, μέσῳ τοῦ πεπτωκότος καὶ συμβιβασθέντος ἀρχικῶς μητροπολίτου καὶ μετέπειτα πατριάρχου Μόσχας, Σεργίου Στραγκορόντσκυ (+ 1944), εἰς τοὺς ἀθέους καὶ θεομάχους Μπολσεβίκους ἓνα φαινομενικῶς ἄρτιον ἐκκλησιαστικὸν ὄργανισμὸν, προκειμένου νὰ καταστῇ οὗτος εἰς χεῖρας αὐτῶν ἄβουλον ὄργανον κατὰ τὴν ἀδυσώπητον αὐτῶν πολεμικὴν ἐναντίον Αὐτῆς τῆς ἰδίας τῆς Ἐκκλησίας ὡς φορέως τοῦ πληρώματος τῆς Ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ.

2. Ὁ Σεργיאλισμὸς δὲν εἶναι μόνον σοβιετικὸν φαινόμενον, διότι ἔπληξε δεινῶς καὶ τὰς Τοπικὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἔνθα ἐπεκράτησαν, μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, ἀθειῆστικά καὶ ἀντιχριστιανικὰ κομμουνιστικὰ Καθεστῶτα.

3. Ἡ πεμπτουσία τοῦ Σεργיאλισμοῦ εἶναι ἡ υἰοθέτησις τῆς πλάνης ὅτι ἡ ἐξαπάτησις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ δῆθεν ὡς μέσον διασώσεως τῆς Ἀληθείας, ἐπίσης δὲ ὅτι ἡ συνεργασία μετὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ διωκτῶν τῆς Ἐκκλησίας ἦτο δῆθεν ὁ τρόπος ἐπιβίωσης Αὐτῆς· ἀλλ' ὅμως, ἐν τῇ πράξει συνέβη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον: οἱ σεργיאλισταὶ ἐπίσκοποι κατεστάθησαν ὄργανα τῶν ἀθέων Κομμουνιστῶν, προκειμένου νὰ ἀσκοῦν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, μὲ σκοπὸν τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν Αὐτῆς ἐξασθένησιν, ἕως τῆς τελικῆς ἀποδομήσεως καὶ τοῦ ἐξαφανισμοῦ Αὐτῆς.

4. Εἰς τὸ ἐκκλησιολογικὸν πεδίου, ὁ Σεργיאλισμὸς διεστρέβλωσε πλήρως τὴν ἔννοιαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Κανονικότητος, ἐφ' ὅσον εἰς τὰ ὅρια τοῦ σεργיאλισμοῦ, ἡ Κανονικότης ἦτο οὐσιαστικῶς ἀποκεκομμένη ἀπὸ τὸ

Πνεῦμα καὶ τὴν Ἀλήθειαν τῆς αὐθεντικῆς Κανονικῆς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, λαβοῦσα τοιοῦτοτρόπως μίαν τυπικὴν προσαρμογὴν εἰς τὴν νομιμότητα, δυναμένη νὰ χρησιμοποιηθῇ, προκειμένου νὰ δικαιολογήσῃ πᾶσαν ἀνομίαν τῆς διοικουμένης Ἱεραρχίας· ἐν τέλει δέ, ἡ τοιαύτη κατ' ἐπίφασιν Κανονικότης κατέστη μίᾳ διοικητικῇ τεχνικῇ, διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τοῦ λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν σεργיאλιστικὴν ἱεραρχίαν, ἀσχέτως τῆς κατευθύνσεως πρὸς τὴν ὁποίαν αὐτὴ ὠδήγει τοὺς πιστοὺς.

5. Μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῶν ἀντιχριστιανικῶν Καθεστῶτων, περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος εἰκοστοῦ αἰῶνος, ἡ βαρυτάτη ἐκκλησιολογικὴ ἐκτροπὴ τοῦ Σεργיאλισμοῦ, ὑπὸ τὰς νέας συνθήκας τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας, διετηρήθη ὡς κληρονομία τοῦ παρελθόντος καὶ συγχρόνως μετεσχηματίσθη.

6. Ὁ ἐκκλησιολογικὸς Σεργיאλισμὸς, ἔχων πρὸ πολλοῦ ἐνσωματώσει εἰς τὸ ἐνδότερον αὐτοῦ εἶναι τὸ κοσμικὸν πνεῦμα, τὴν ἀσυνειδησίαν, τὴν ἐξαπάτησιν καὶ τὴν παθολογικὴν δουλικότητα ἐναντι τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου τούτου, συνεχίζει νὰ προδίδῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ὄχι πλέον ἐξ αἰτίας δῆθεν τοῦ φόβου τῶν ἀντιποίνων ἐκ μέρους τῶν ἀθέων Κρατούντων, ἀλλὰ χάριν ἰδιοτελῶν καὶ ἐγκοσμιοκρατικῶν κινήτρων, ὑπὸ τὸ πέπλον δὲ δῆθεν τῆς Κανονικότητος, ἐκποιεῖ πλέον τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἐκκλησίας, μὲ ἀντάλλαγμα τὸ κέρδος τῆς φιλίας μετὰ τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου τούτου, μεθ' ὧν βεβαίως τῶν συναφῶν ὑλικῶν συμφερόντων καὶ τῆς περιόπτου κοινωνικῆς θέσεως.

7. Εἰς τὴν μεταλλαγμένην ταύτην μορφήν σήμερον, ὁ ἴος τοῦ Σεργיאλισμοῦ, ὡς νεο-Σεργיאλισμὸς ἢ μετα-Σεργיאλισμὸς, ἀλλ' ἐπίσης καὶ μετὰ ἄλλας πολιτικοκρατικὰς μορφάς, προσβάλλει ἐν τινὶ βαθμῷ μέγα μέρος τῆς Ἱεραρχίας τῶν τοπικῶν ἐπισήμων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀνα τὸν κόσμον, συμβάλλων τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἐπίσης ἐγκοσμιοκρατικοῦ καὶ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὑπὸ τὴν σκέπην μιᾶς ψευδοῦς Κανονικότητος.

8. Οἱ ἔχοντες ὑγιᾶ Δογματικὴν καὶ Κανονικὴν Συνειδησιν εὐσεβεῖς, Κληρὸς καὶ Λαός, ἐναντι φαινομένων καὶ κινήσεων ἐχόντων ἐκκλησιολογικὴν καὶ σωτηριολογικὴν σημασίαν, ὡς ὁ Οἰκουμενισμὸς καὶ Σεργיאλισμὸς, ὀφείλουν νὰ τηρήσουν μίαν γνησίαν Πατερικὴν στάσιν, ὅταν μάλιστα αὐτὰ ἐδραιώνονται συστηματικῶς καὶ διαδίδονται εὐρέως, ἔστω καὶ ἂν δὲν

ἐπιδιώκουν πάντοτε μίαν σαφή δογματικήν ἔκφρασιν, ἀλλ' εἰσχωροῦν καὶ ἐνσπεύρονται εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μὲ ὑπουλον καὶ διαβρωτικὸν τρόπον, δηλαδὴ υἰοθετοῦνται ἐνεργῶς ἢ ἐπιτρέπονται παθητικῶς ὑφ' ὄλων τῶν Ἐπισκόπων μιᾶς ἢ περισσοτέρων Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν.

9. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, ἡ οὐσία τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῶν ἀντιευαγγελικῶν, ἀντορθοδόξων καὶ ἐκφυλιστικῶν αὐτῶν φαινομένων δὲν εἶναι ἀπλῶς καὶ μόνον μία δυνητικὴ στάσις ἐν τῷ πλαισίῳ μιᾶς δῆθεν οἰκονομίας, ἀλλ' ἐπιβάλλεται πάραυτα ἡ παῦσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μὲ τὸν Ἐπίσκοπον καὶ τὴν Ἱεραρχίαν, ἡ ὁποία εἰσάγει μάλιστα συνοδικῶς τὴν αἴρεσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἴτε κηρύττουσα αὐτήν, εἴτε συμβάλλουσα εἰς τὴν διάδοσιν αὐτῆς διὰ μέσου τῆς σιωπῆς, τῆς παθητικότητος ἢ τῆς ἀδιαφορίας (ἸΕ' Κανὼν τῆς Πρωτοδευτέρας).

10. Η Ἀποτείχισις ἀπὸ τοῦς ἐκπεσόντας ποιμένας, οἱ ὅποιοι χαρακτηρίζονται πλέον ὡς «ψευδεπίσκοποι» καὶ «ψευδοδιδάσκαλοι», ἀποτελεῖ ἀναγκαιοτάτην ὑποχρέωσιν τῶν γνησίων Ὀρθοδόξων ἐν καιρῷ αἰρέσεως, πρὸς διαφύλαξιν τῆς Μοναδικότητος, τῆς Ἐνότητος καὶ τῆς Καθολικότητος τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ὁμολογιακὴν Μαρτυρίαν Πίστεως, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἱεραποστολικὴν σωτήριον Κλήσιν Μετανοίας πρὸς τοὺς ἐκτρεπομένους καὶ τοὺς κοινωνοῦντας μετ' αὐτῶν.

Δ'. Η λεγομένη ἐπίσημος Ὀρθοδοξία

1. Τὸ νόημα τοῦ ὅρου «ἐπίσημος Ὀρθοδοξία» εἶναι στενὰ συνδεδεμένον μὲ τοὺς ὅρους «ἐπίσημος Ἐκκλησία» καὶ «ἐπίσημοι τοπικαὶ Ἐκκλησίαι».

2. Η «ἐπίσημος Ὀρθοδοξία» εἶναι τὸ ἰδιαίτερον ἐκείνο ἰδεολόγημα τῶν λεγομένων ἐπισήμων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ ἀντιπροσωπεῦον μίαν Ὀρθοδοξίαν ὅλον ἐν καὶ περισσότερον χλιαράν (βλ. Ἀποκ. γ' 16), ἡ ὁποία, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Ἐκκλησιολογικῶν καὶ Κανονικῶν Καινοτομιῶν, τῶν προβλεπομένων ἀπὸ τὸ προαναφερθὲν Πατριαρχικὸν Διάγγελμα τοῦ 1920, ὡδηγήθη εἰς τὴν σταδιακὴν ἀποξένωσιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς αὐθεντικῆς Ὀρθοδοξίας.

3. Τὸ 1924 ἐγένετο τὸ πρῶτον καὶ μέγα βῆμα πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῆς τῆς προσχεδιασμένης καὶ μεθοδευμένης ἀλλοτριώσεως ἀπὸ τὴν γνησιότητα τῆς Ὀρθοδοξίας, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Παπικοῦ Ἡμερολογίου εἰς τινὰς Τοπικὰς Ἐκκλησίας, ἀυξηθεῖσας ἐν καιρῷ, ἕως ση-

μείου ἀποδοχῆς εἰς περιπτώσεις τινὰς ἀκόμη καὶ τοῦ Παπικοῦ Πασχαλίου, πρὸς καταφανῆ παραβίασιν τοῦ Ὁρου τῆς Α' Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

4. «Ἐπίσημος Ἐκκλησία» εἶναι τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον προσέδωσαν οἱ Ῥῶσοι πιστοὶ τῶν Κατακομβῶν εἰς τὴν κρατικὴν Ἐκκλησίαν, δηλαδὴ τὴν ἀναγνωριζομένην καὶ ἐντελῶς ἐξαρτωμένην ἀπὸ τὸ ἄθεον Σοβιετικὸν Καθεστῶς, τὴν καὶ ἐξελιχθεῖσαν εἰς τὸ γνωστὸν σεργιανιστικὸν καὶ οἰκουμενιστικὸν Πατριαρχεῖον Μόσχας.

5. Σήμερον, οἱ ὅροι «ἐπίσημος Ἐκκλησία» καὶ «ἐπίσημοι τοπικαὶ Ἐκκλησίαι», ἀναφέρονται εἰς τὰς γνωστὰς ἱστορικῶς διαμεμορφωμένας Τοπικὰς Ἐκκλησίας, τῶν ὁποίων ἡ ἱεραρχικὴ Ἡγεσία ἀποδέχεται ἐπισήμως καὶ μετέχει συνοδικῶς εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν, προωθεῖ, ἐπιτρέπει ἢ ἀνέχεται αὐτήν ὡς θεολογικὴν ἔννοιαν καὶ ὡς θρησκευτικὴν πρᾶξιν, καλύπτεται ὑπὸ τὸ πέπλον τῆς δῆθεν Κανονικότητος, ὡς ἔννοεῖ ταύτην ὁ Σεργιανισμός, υἰοθετεῖ δὲ -ἀμέσως ἢ ἐμμέσως- καὶ πολλὰς ἄλλας μορφὰς τῆς ἀποστασίας ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξίαν (βλ. διαβρωτικὰ φαινόμενα, ὡς τὴν νόθευσιν τῶν Μυστηρίων καὶ δὴ τοῦ τύπου τοῦ Βαπτίσματος, λειτουργικὰς μεταρρυθμίσεις ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς «λειτουργικῆς ἀναγεννήσεως», τὴν νεόκοπον «μεταπατερικὴν θεολογίαν», τὴν ἐπισήμως καὶ δὴ εἰς τὰς πανεπιστημιακὰς θεολογικὰς Σχολὰς ἐπιτελουμένην βαθεῖαν διείσδυσιν τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κριτηρίων πρὸς Διακλήρυξιν Ἁγίων, ποικίλας μορφὰς ἐκκοσμικεύσεως καὶ ἀλλοιώσεως τοῦ αὐθεντικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡθους, τὴν υἰοθέτησιν μιᾶς ἀντιπατερικῆς ἐρμηνείας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομίας κ.λπ.).

6. Ἀπασαὶ αἱ λεγόμεναι αὐταὶ ἐπίσημοι Ἐκκλησίαι ἔχουν πλέον προσχωρήσει ἀποφασιστικῶς, σταθερῶς καὶ ἀμετανοήτως εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς συγκρητιστικῆς Ἀποστασίας, σεργιανιστικοῦ καὶ οἰκουμενιστικοῦ τύπου, μίαν ἀντιεκκλησιαστικὴν καὶ ἀντικανονικὴν διαδικασίαν, ἡ ὁποία ἔχει προωθηθῆ ἢ ἐπιτραπῆ συνοδικῶς ἀπὸ τὰς Ἱεραρχίας αὐτῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ Γνησία Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀδυνατεῖ νὰ ἔχη οἰανδήποτε προσευχητικὴν, μυστηριακὴν καὶ διοικητικὴν κοινωνίαν, συνεπῆς οὔσα πρὸς τὰς Ἐκκλησιολογικὰς Ἀρχὰς Αὐτῆς ἐναντι τῶν «ψευδεπισκόπων» καὶ «ψευδοδιδασκάλων».

Ε'. Η Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία

1. Η Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία περιλαμβάνει εἰς τοὺς κόλπους Αὐτῆς καὶ συνενώνει ἐν τῷ Πατρὶ, διὰ τοῦ Υἱοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, τὴν μεγάλην ἐκείνην μερίδα τοῦ εὐσεβοῦς Κλήρου καὶ Λαοῦ τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἢ ὅποια ἀντέδρασε σθεναρῶς εἰς τὴν **διακήρυξιν τῆς ἐκκλησιοκτόνου αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ** καὶ τὰς ἀμέσους πρακτικὰς ἐφαρμογὰς αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ **ἐκκλησιομάχου Σεργιανισμοῦ, διακόψασα πᾶσαν κοινωνίαν** μετὰ τῶν Καινοτόμων Οἰκουμενιστῶν, ὡς καὶ τῶν Σεργιανιστῶν.

2. Οἱ ἐν Ῥωσίᾳ πιστοὶ τηρηταὶ τῆς Παρακαθήκης τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Τύχωνος (+1925), δὲν ἀνεγνώρισαν τὴν καθεστωτικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν **Σεργιανισμόν** (1927 ἐ.), προτιμήσαντες μέρος μὲν ἐξ αὐτῶν νὰ ὑποστή διωγμούς καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὰς **Κατακόμβας**, ἀναδείξαν οὕτω Μάρτυρας καὶ Ὁμολογητὰς τῆς Πίστεως, μέρος δὲ ἕτερον ἐξελεθὼν τῆς Ῥωσίας, συνεκροτήθη ἐκκλησιαστικῶς-διοικητικῶς εἰς τὴν **Διασποράν**, ἀναδείξαν ἐπίσης λαμπρὰς Ὁμολογιακὰς καὶ Ἁγίας Μορφὰς, παγκοσμίου μάλιστα φήμης καὶ περιωπῆς.

3. Ἐν Ἑλλάδι, ἐν Ῥουμανίᾳ, ἐν Κύπρῳ, ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, συμπαγεῖς πληθυσμοὶ ἀπέρριψαν τὴν **Ἡμερολογιακὴν-Ἑορτολογικὴν Καινοτομίαν τοῦ 1924** καὶ τὴν αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, προτιμήσαντες ὡσαύτως τὰς διώξεις καὶ ἀναδείξαντες **Μάρτυρας καὶ Ὁμολογητὰς τῆς Πίστεως**, προκειμένου νὰ φανοῦν συνεπεῖς εἰς τὰς ἱεράς Παραδόσεις τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, διὰ δὲ ἐντυπωσιακῶν καὶ θαυμαστῶν Θεοσημειῶν, ὡς τῆς ἐμφανείας τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν Αθήναις (14.9.1925), ὁ Κύριος ἡμῶν ἐνεθάρρυνε καὶ ἐπεβράβευε τὸν κατὰ Θεὸν ζῆλον τῶν γνησίων Αὐτοῦ τέκνων.

4. Μετὰ τὴν εἰσαγωγήν τῆς Καινοτομίας τοῦ 1924 εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ ἐμμεΐναντες εἰς τὰς **Πατρῶας Παραδόσεις** ἤρχισαν χρησιμοποιοῦντες τὴν ὀνομασίαν «Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί», τὸ αὐτὸ δὲ ἐπραξαν καὶ οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τῶν Κατακομβῶν τῆς Ῥωσίας, οἱ λεγόμενοι *Τυχωνίται*.

5. Κατὰ τόπους ὅμως καὶ κατὰ διαστήματα ἔχουν χρησιμοποιηθῆ καὶ ἕτεροι **ποικίλοι ὀνομασίαι** διὰ τοὺς ἀπορρίψαντας μὲν τὴν Καινοτομίαν τοῦ 1924 καὶ τὴν αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμε-

νισμοῦ, ἀλλὰ **εὐρισκομένους πάντοτε ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ γνησίου ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος καὶ εὐαγγελικοῦ ἠθους**, ὡς καὶ τῆς **νομίμου καὶ κανονικῆς τάξεως**, καὶ ἔχοντας γνησίαν καὶ ἀδιάκοπον Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν, οἱ ὅποιοι **βεβαίως συγκροτοῦν ἐν τῷ συνόλω αὐτῶν τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν**, ἣτις ἀποτελεῖ, μετὰ τὴν συνεχῶς καὶ μεγαλυτέραν ἀπομάκρυνσιν τῶν Οἰκουμενιστῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀληθείας, τὴν **αὐθεντικὴν συνέχειαν** τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῶν ἐποχὴν.

6. Ἡ δογματικῶς ἀναγκαία **Ἐπισκοπικὴ Δομὴ**, πρὸς συγκρότησιν καὶ συνέχειαν τῶν κατὰ τόπους **Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν**, ἐξησφαλίσθη, χάριτι Θεοῦ, εἴτε διὰ προσχωρήσεως ἐκ τῆς Καινοτομίας Ἀρχιερέων εἰς Αὐτάς, κατόπιν βεβαίως Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας, εἴτε διὰ χειροτονίας Ἐπισκόπων ἐκ **Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς** ἐν τῇ Διασπορᾷ, ἐχούσης ἀναμφισβήτητον Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ **Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ καὶ ἡ Κανονικότης τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας** εἶναι ἀποδεδειγμένη καὶ βεβαιουμένη, ἀπρόσβλητος καὶ ἀναντίρρητος, **θεοσημείαις δὲ ἐπικεκυρωμένη.**

Ζ'. Ἡ Ἐπιστροφή εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθοδοξίαν

1. Εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν μετανοούντων αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν, αἱ Οἰκουμενικαὶ καὶ Τοπικαὶ Σύνοδοι τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτὸς τῆς **ἀρχῆς τῆς Ἀκριβείας**, ἐφήρμοσαν κατὰ καιροὺς καὶ τὴν λεγομένην **ἀρχὴν τῆς Οἰκονομίας**, μίαν δηλαδὴ Κανονικὴν καὶ Ποιμαντικὴν πρᾶξιν, κατὰ τὴν ὅποιαν εἶναι δυνατόν νὰ γίνεταί **πρόσκαιρος ἀπόκλισις** ἀπὸ τοῦ γραμματος τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἄνευ παραβιάσεως τοῦ πνεύματος Αὐτῶν.

2. Ἐν τούτοις, ἡ **Οἰκονομία** δὲν δύναται ποτὲ βεβαίως καὶ εἰς **οὐδεμίαν περίπτωσιν** νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀμνήστευσιν οἰασδήποτε ἀμαρτίας ἢ οἰουδήποτε συμβιβασμοῦ σχετικῶς μὲ τὴν **«Ὁρθὴν καὶ Σωτήριον τῆς Πίστεως Ὁμολογίαν»**, ἐφ' ὅσον ἡ **Οἰκονομία** ἀποβλέπει καθαρῶς καὶ μοναδικῶς, ἐν πνεύματι φιλανθρώπου συγκαταβάσεως, εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς σωτηρίας ψυχῶν, *ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανεν.*

3. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς **Οἰκονομίας** κατὰ τὴν εἰσδοχὴν τῶν αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν εἰς Ἐκκλησιαστικὴν Κοινωνίαν, οὐδόλως σημαίνει

ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει τὴν ἐγκυρότητα καὶ τὸ ὑπαρκτὸν τῶν μυστηρίων αὐτῶν, τῶν τελεσθέντων ἐκτὸς τῶν Κανονικῶν καὶ Χαρισματικῶν Ὁρίων Αὐτῆς.

4. Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία οὐδέποτε ἀνεγνώρισεν ἀπολύτως καὶ ἐξ ἀποστάσεως, οὔτε κατ' Ἀκρίβειαν, οὔτε κατ' Οἰκονομίαν, τὰ ἐκτὸς Αὐτῆς τελούμενα μυστήρια, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ οἱ τελοῦντες ἢ οἱ μετέχοντες τῶν μυστηρίων τούτων παραμένουν ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἰδίᾳ αὐτῶν αἰρετικῆς ἢ σχισματικῆς Κοινότητος.

5. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Οἰκονομίας ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον κατὰ τὴν εἰσδοχὴν ἐν μετανοίᾳ τῶν ἐκτὸς Αὐτῆς, μεμονωμένων προσώπων ἢ Κοινοτήτων, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδέχεται μὲν μόνον τὸν τύπον τοῦ ἐξ αἰρετικῶν ἢ σχισματικῶν μυστηρίου, ἐὰν βεβαίως οὗτος ἔχη τηρηθῆ ἀνόθευτος, εἰδικῶς μάλιστα ἐν σχέσει πρὸς τὸ βάπτισμα, ζωοποιεῖ δὲ τοῦτον τὸν τύπον διὰ τῆς ἐνυπαρχούσης εἰς Αὐτὴν Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέσῳ τῶν φορέων τῆς ἐν Ἀληθείᾳ Χριστοῦ πληρότητος Αὐτῆς, ἥτοι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων.

* * *

6. Εἰδικώτερον περὶ τῶν Μυστηρίων τῶν τελομένων εἰς τὰς λεγομένας ἐπισήμους ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν διαβεβαίωι περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν, οὔτε καὶ περὶ τῆς σωτηριολογικῆς αποτελεσματικότητος τούτων, ἰδίως εἰς ὅσους κοινωνοῦν «ἐν γνώσει» μετὰ τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὡς καὶ τοῦ Σεργιανισμοῦ, ἔστω καὶ ἂν Αὕτη δὲν ἐπαναλαμβάνη ὅπωςδήποτε τὸν τύπον αὐτῶν εἰς τοὺς ἐν μετανοίᾳ εἰσερχομένους εἰς κοινωνίαν μετ' Αὐτῆς, ἐν ᾧ μάλιστα τῆς συγκλήσεως μιᾶς Μεγάλης Συνόδου τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας, εἰς ἐπισφράγισιν τῶν ἤδη γενομένων εἰς τοπικὸν ἐπίπεδον.

7. Εἶναι βέβαιον πάντως ὅτι, ὅταν πλήττεται ἡ καθαρότης τοῦ Δόγματος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐξασθενῆ ὁ ἀρραγῆς σύνδεσμος Ὁμολογίας-Καθολικότητος-Κοινωνίας ἢ καὶ διαρρηγνύεται ἐντελῶς, τότε αἱ μυστηριολογικαὶ καὶ σωτηριολογικαὶ συνέπειαι εἶναι σοβαρώταται καὶ βαρύνονται, προβλεπόμεναι σαφῶς ἀπὸ τὴν Ἀποστολικήν, Πατερικὴν καὶ Συνοδικὴν Παράδοσιν.

8. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Μέγας Βασίλειος, ἂν καὶ τάσσεται ὑπὲρ τῆς Ἀκριβείας, ἀποδέχεται ὅμως καὶ τὴν χρῆσιν τῆς Οἰκονομίας ἔναντι αἰρετικῶν καὶ σχισματικῶν τινῶν (Ἱερὸς Κανὼν Α'), εἶναι σημαντικὸν νὰ ἀναφέρωμεν

ὅτι ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει καθιερώσει καὶ συνοδικῶς τὴν χρῆσιν καὶ τῆς Οἰκονομίας εἰς «τοὺς προστιθεμένους τῇ Ὁρθοδοξίᾳ καὶ τῇ μερίδι τῶν σωζομένων», ὡς ἐμφαίνεται μάλιστα εἰς τὸν περίφημον 95ον Κανόνα τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Πενθέκτης Συνόδου, διὰ τοῦ ὁποίου γίνονται δεκτοὶ ποικιλοτρόπως διάφοροι σχισματικοὶ καὶ αἰρετικοί, εἴτε μόνον διὰ Μετανοίας, Λιβέλλου καὶ Ὁμολογίας, ὡς οἱ καταδεδικασμένοι πρὸ αἰῶνων Νεστοριανοὶ καὶ Μονοφυσιταί, εἴτε διὰ Χρίσματος, εἴτε διὰ Βαπτίσματος.

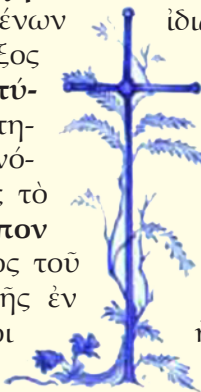
9. Ἐν γνώσει πάντων τῶν ἀνωτέρω, ὡς καὶ τῶν ἰδιαίτερων καταστάσεων εἰς ἐκάστην Τοπικὴν Ἐκκλησίαν, ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζει μετὰ ἰδιαίτερας προσοχῆς ὅσους Κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς ἐκ τῶν λεγομένων ἐπισήμων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐπιθυμοῦν νὰ εἰσέλθουν εἰς κοινωνίαν μετ' Αὐτῆς, φροντίζουσα -κατὰ τὴν ἀσκησιν ὑπ' Αὐτῆς τῆς ποιμαντικῆς προνοίας δι' αὐτοὺς- διὰ τὸ λίαν οὐσιώδες, ἥτοι νὰ προβοῦν οὗτοι εἰς τὴν ἐπιλογὴν αὐτῶν ἐλευθέρως, συνειδητῶς καὶ ὑπευθύνως.

10. Κατὰ γενικὸν κανόνα, οἱ μὲν Μοναχοὶ καὶ οἱ Λαϊκοὶ ἐκ τούτων, οἱ ἔχοντες βεβαίως βαπτισθῆ κατὰ τὸν ὀρθόδοξον τύπον, γίνονται δεκτοὶ εἰς Κοινωνίαν διὰ Χρίσματος, μέσῳ μιᾶς εἰδικῆς Τάξεως, συνδεδεμένης πάντοτε πρὸς τὸ Μυστήριον τῆς ἱεραῆς Ἐξομολογήσεως, οἱ δὲ Κληρικοὶ ὑποβάλλουν γραπτὴν αἴτησιν καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη ἐγκριθῆ, γίνονται δεκτοὶ εἰς Κοινωνίαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς καὶ διὰ μιᾶς εἰδικῆς Τάξεως Χειροθεσίας, συντεταγμένης πρὸς τοῦτο, εἰδικῶς διὰ τοιαύτας περιπτώσεις.

11. Εἶναι κατανοητὸν, ὅτι ἀναλόγως τῶν κατὰ τόπους καὶ κατὰ περίπτωσιν ἰδιομορφιῶν, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιεικεστέρας ἢ αὐστηροτέρας Τάξεως, ἀποφαίνεται ὁ ἐπιχώριος Ἐπίσκοπος ἐπὶ τῇ βάσει ὀρισθέντων συνοδικῶς κριτηρίων ἢ ἡ ἀρμοδία Σύνοδος, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ Καρχηδόνας:

• «Εἰς τὸ θέμα τοῦτο οὐδένα ἐξαναγκάζομεν οὐδὲ ἐπιβάλλομεν νόμον, ἐφ' ὅσον ἕκαστος Ἱεράρχης ἔχει τὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, θὰ ἔχη δὲ νὰ ἀπολογηθῆ διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου».

12. Μία Μείζων Γενικὴ Σύνοδος, πανορθόδοξου κύρους, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θεσπίσῃ τὰ γενικὰ κριτήρια καὶ τὰς προϋποθέσεις, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἀσκήται ἡ πρακτικὴ τῆς εἰσδοχῆς τῶν

ἐπιστρεφόντων ἐκ διαφόρων νεοφανῶν σχισματικῶν καὶ αἰρετικῶν Κοινοτήτων εἰς τὴν **Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν**.

Ζ'. Πρὸς σύγκλησιν Μεγάλης Συνόδου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

1. Κατὰ τὸν παρελθόντα εἰκοστὸν αἰῶνα, γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς προέβησαν **τοπικῶς**, ὅτε τοῦτο ἦτο δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῆ, εἰς **συνοδικὰς καταδικὰς** τόσον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὅσον καὶ τοῦ Σεργιανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ (Μασωνίας).

2. Ἐνδεικτικῶς, ἀναφέρονται αἱ **καταδικαὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ** ἀπὸ τὴν Σύνοδον τῆς Ῥωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Διασπορᾷ ἐν ἔτει 1983, ὡς καὶ ἀπὸ τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν ἔτει 1998· ἐπίσης, ἡ **καταδικὴ τοῦ Σεργιανισμοῦ** ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Κατακομβῶν ἐν Ῥωσία, ὡς καὶ ἐπίσης ἀπὸ τὴν Ῥωσικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν Διασπορᾷ κατὰ διαφόρους καιροὺς, τέλος δὲ καὶ ἡ **καταδικὴ τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ (Μασωνίας)** ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ἐν ἔτει 1988.

3. Αἱ Συνοδικαὶ αὗται ἐπικρίσεις, ἰδίως μάλιστα τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀποτελοῦν **σημαντικοὺς σταθμοὺς πρὸς τὴν ὀρθὴν κατευθύνσιν**, διὰ τὴν σύγκλησιν μιᾶς Γενικῆς Συνόδου Γνησίων Ὁρθοδόξων, ἥτις θὰ ἀποφανθῆ μετ' ἠϋξημένου κύρους περὶ τῆς **Ἡμερολογιακῆς-Ἑορτολογικῆς Καινοτομίας** καὶ τοῦ ἀντιευαγγελικοῦ καὶ συγκρητιστικοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**.

4. Τὸ ἀναγκαῖον σήμερον εἶναι, ἐπὶ τῇ **βάσει τῆς κοινῆς καὶ Ὁρθῆς Ὁμολογίας τῆς Πίστεως**, ἢ ἔνωσις εἰς ἓν κοινὸν Σῶμα πασῶν τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας, προκειμένου νὰ δημιουργηθῶν αἱ προϋποθέσεις πρὸς συγκρότησιν/σύγκλησιν **Μεζονοῦ Γενικῆς Συνόδου Αὐτῶν**, πανορθοδόξου ἐμβελείας καὶ κύρους, διὰ τὴν δραστηρικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς αἰρέσεως τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**, ὡς καὶ τοῦ ποικιλομόρφου **Συγκρητισμοῦ**, ἐπίσης δὲ καὶ διὰ τὴν **ἐπίλυσιν** ποικίλων προβλημάτων καὶ ζητημάτων **πρακτικῆς καὶ ποιμαντικῆς φύσεως**, ἅτινα ἀπορρέουν ἐκ τούτων καὶ ἀπασχολοῦν τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας γενικῶς, ἀλλὰ καὶ τῶν πιστῶν εἰδικῶς, ὥστε νὰ διασφαλισθῆ ὁ σύνδεσμος τῆς ἐν Χριστῷ Εἰρήνης καὶ Ἀγάπης.

5. Ἡ ἀνάγκη αὕτη καθίσταται κατανοητὴ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἀληθὴς Ἐκκλησία, ὡς τὸ πραγμα-

τικὸν Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ὡς ἐκ τῆς φύσεως Αὐτῆς **Καθολικὴ** ἐν τῇ πληρότητι τῆς Ἀληθείας, τῆς Χάριτος καὶ τῆς Σωτηρίας, **ἀποφαίνεται δὲ Συνοδικῶς** διὰ τῶν **Ἐπισκόπων Αὐτῆς** ἔναντι ἑτεροδιδασκαλιῶν καὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν **παγκοσμίου σκανδάλου**· ὡς ἐκ τούτου, **ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ** ἀφ' ἐνός μὲν τὴν **διατύπωσιν** τῶν Ἀληθειῶν τῆς Πίστεως, πρὸς ὀριοθέτησιν τῆς Ἀληθείας ἔναντι τοῦ ψεύδους, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν **στηλίτευσιν** καὶ **καταδικὴν** τῆς πλάνης καὶ τῆς φθορᾶς ἐκ τῆς αἰρέσεως καὶ τῶν αἰρετικῶν, διὰ τὴν προστασίαν τοῦ Ποιμνίου, **διαπιστώνουσα καὶ διακηρύττουσα τὴν ἤδη ὑφισταμένων ἐκπτώσιν τῶν αἰρετικῶν**.

6. Οὕτως, ἐν Συνόδῳ Μεγάλῃ καὶ Γενικῇ τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δέον ὅπως διακηρυχθῆ **πάσῃ τῇ κτίσει**, ἀφ' ἐνός μὲν ἢ ἐν ἡμῖν **Μοναδικὴ Ἐλπίς**, ὡς μόνῃ διέξοδος ἐξ ὅλων τῶν ἀδιεξόδων «διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν», ἀφ' ἑτέρου δὲ **ἡ πλήρης καὶ ὀριστικὴ ἀντίθεσις, ὡς ἀλληλοαποκλειομένων, Ὁρθοδοξίας καὶ Συγκρητισμοῦ, οἰκουμενιστικῆς καὶ σεργιανιστικῆς κατευθύνσεως**, πρὸς δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Θεομητορικαῖς, Ἀποστολικαῖς, καὶ Πατερικαῖς πρεσβείαις.

7. Εἴθε νὰ ἀξιωθῶμεν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, ἐπόμενοι τοῖς Ἁγίοις Πατράσι καὶ ταῖς Ἁγίαις Συνόδοις, διαφυλάσσοντες δὲ ἀκαινοτόμητον τὴν **ἅπαξ Παραδοθεῖσαν Πίστιν** εἰς ἡμᾶς, νὰ συνδιακηρύξωμεν μετὰ τοὺς Πατέρας τῆς Πανορθοδόξου Συνόδου τοῦ 1848:

• «**Κρατῶμεν τῆς Ὁμολογίας**», ἣν παρελάβομεν ἄδολον..., **ἀποστρεφόμενοι πάντα νεωτερισμὸν ὡς ὑπαγόρευμα τοῦ διαβόλου**· ὁ δεχόμενος νεωτερισμὸν, **κατελέγχει ἐλλιπῆ τὴν κεκηρυγμένην Ὁρθόδοξον Πίστιν**. Ἀλλ' Αὕτη **πεπληρωμένη ἤδη ἐσφράγισται**, μὴ ἐπιδεχομένη μήτε μείωσιν, μήτε αὔξησιν, μήτε ἀλλοίωσιν ἠντιναοῦν, καὶ ὁ **τολμῶν ἢ πράξαι ἢ συμβουλεῦσαι ἢ διανοηθῆναι τοῦτο, ἤδη ἠρνήθη τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ**».

**Ἀρχῆς Χορηγῶ καὶ Τέλους,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
τῇ μιᾷ τῶν Πάντων Θεότητι,
ἔστω Δόξα· ἔστω Κράτος· ἔστω Τιμὴ
νῦν καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!**

Ἐπὶ τῇ Ἐνώσει
τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων

Τρίτη, τῆς Γ' Ἑβδομάδος
τῶν Ἁγίων Νηστειῶν 5/18.3.2014.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος
ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Καλλίνικον
καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότης τῶν Ἐνισταμένων
ἐνώνονται
ἐν τῇ Ἀγάπῃ καὶ τῇ Ἀληθείᾳ τοῦ Χριστοῦ μας.

Ἡ Ἐνωτικὴ Συνεδρία
ἔγινεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Παναγίας
«Ῥόδον τὸ Ἀμάραντον», εἰς τὸν Πειραιᾶ,
ὅπου εἶναι θησαυρισμένη ἡ ὁμώνυμος
Ἱερὰ θαυματουργὸς Εἰκὼν
τοῦ ΙΖ' αἰ.

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἀναγκαῖαι Διευκρινίσεις

**Τὸ Ἐνωτικὸν
Ἐκκλησιολογικὸν Κείμενον**

**Πρωτότυπον – Μεταφράσεις
– Παραρμηνεῖαι**

Ἐπειδὴ διεπιστώθη, ὅτι πολὺς λόγος γίνεται εἰς διάφορα Ἰστολόγια (κυρίως Ξενόγλωσσα), περὶ τοῦ ὀρθοῦ νοήματος παραγράφων τινῶν τοῦ **Ἐνωτικοῦ Ἐκκλησιολογικοῦ Κειμένου**: «Ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔναντι τῆς Αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Θέματα Δογματικὰ καὶ Κανονικὰ», συνυπογραφέντος ὑπὸ Ἑλλήνων – Ρουμάνων – Ρώσων Γνησίων Ὁρθοδόξων τὴν Παρασκευὴν, 8/21.3.2014, εἰς Μέγαρον Ἀττικῆς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς «Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος» προβαίνει εἰς τὰς κάτωθι διευκρινίσεις:

α) Ὡς αὐθεντικὸν **Κείμενον** θεωρεῖται μόνον τὸ ἑλληνικὸν πρωτότυπον, τὸ ὁποῖον ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὑπεγράφη.

β) Αἱ Ξενόγλωσσοι μεταφράσεις τοῦ **Κειμένου**, αἱ ὁποῖαι κυκλοφοροῦν, ὑπόκεινται εἰς ὑπευθύνους δι-ορθώσεις ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, εὐθὺς ὡς ἐπισημαίνεται ἀπόκλισις ἐκ τοῦ νοή-

ματος τοῦ ἑλληνικοῦ πρωτοτύπου.

γ) Ἀκόμη καὶ τὸ ἑλληνικὸν πρωτότυπον, δεδομένου τοῦ ὅτι ἔχει γραφῆ εἰς τὴν ἀπλὴν καθαρεύουσαν, ὡς ἀρμόζει εἰς ἐπίσημον Ἐκκλησιαστικὸν Κείμενον, δὲν εἶναι εὐπρόσιτον εἰς τὸ εὐρὸν κοινόν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ὑπόκειται καὶ αὐτὸ εἰς παρανοήσεις καὶ παρερμηνείας.

• Διὰ τὸν λόγον τούτον, ἤδη ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 21.2/6.3.2014, «ἐπεσημάνθη ἡ ἀναγκαιότης τῆς εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον ἐκπονήσεως παραφράσεως τοῦ κειμένου τούτου εἰς ἀπλούστερον γλωσσικὸν τύπον».

• Ἡ παράφρασις δὲν θὰ ἀποτελῇ ἀπλὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν νεοελληνικὴν, ἀλλὰ θὰ ἐμπεριέχῃ ἐν ταυτῷ καὶ ἐρμηνευτικὰς διευκρινίσεις, ὅπου καὶ ὅταν τοῦτο κρίνεται ἀναγκαῖον.

δ) Τέλος ἐπισημαίνομεν, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ **Κείμενον** δὲν περιβάλλεται βεβαίως μὲ τὸ κῦρος ἑνὸς Δογματικοῦ Ὁροῦ Πανορθοδόξου Συνόδου, ὡς ἐκ τούτου δὲ εἶναι ἐπιδεκτικὸν βελτιώσεων.

• Ἡ εὐρεῖα καὶ ὑπεύθυνος θεολογικὴ συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ τοῦ **Κειμένου** θὰ βοηθήσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν καλυτέραν καὶ ἀκριβεστέραν διατύπωσιν τοῦ Ὁροῦ καὶ τῶν Κανόνων τῆς Μεγάλῃς Συνόδου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅταν Αὕτη συγκληθῇ, χάριτι Θεοῦ.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Τετάρτη, 13/26.3.2014

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Συλλείτουργον Ένωτικόν
εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου
Παιανίας Ἀττικῆς, 10/23.3.2014

Λόγος Εὐχαριστήριος ἐπὶ τῇ Ἐνώσει καὶ τῇ Ἀνοιξίᾳ

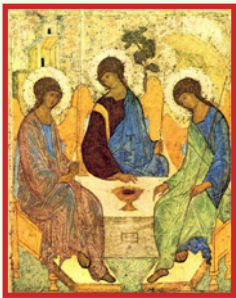
«Ἡ Ἐνότης εἶναι αὐτὸς οὗτος
ὁ τρόπος ὑπάρξεως τῆς Ἐκκλησίας»

† Μητροπολίτου
Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Μακαριώτατε·

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς·
Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·

Ὀσιώτατοι Μοναχοί, Γέροντες καὶ Γερόντισσες·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Τὴν στιγμή αὐτή· τὴν ὄντως ἱστορική αὐτή στιγμή, ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐν ὥρᾳ ἁγία· σήμερα, ποῦ ἔχει ἐπιτευχθῆ στὴν ὀλοκληρία τῆς ἡ ποθητῆ Ἐνωσις τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κύριον Καλλίνικον· τῶρα, ποῦ ἔχομε ἤδη εἰσέλθει στὴν εὐφρόσυνη περίοδο τῆς Ἀνοιξέως καὶ τὸ πανευφρόσυνο Πάσχα εἶναι ἐγγύτερον· τὴν στιγμή λοιπὸν αὐτή, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ ἀναφωνήσω μεγάλη τῇ φωνῇ:

«Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ...»!... «Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει...»!... «Φωτίζου, φωτίζου» ἡ Χορεία τῶν Ὁρθοδόξων ἐπὶ τῇ Ἐνώσει τῶν τέκνων Σου, καὶ τῇ Ἀνοιξίᾳ μιᾶς νέας πράγματι Περιόδου στὴν Ἱστορία τοῦ Ἀγῶνος τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας!... «Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς Σου, Μήτηρ Ὁρθοδοξία, καὶ

ἴδε· ἰδοὺ γὰρ» ἔχουν προσέλθει, «θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης καὶ ἐώας τὰ τέκνα Σου», γιὰ νὰ δοξολογήσουν ἐν τῇ Ἐνώσει καὶ ἐπὶ τῇ Ἐνώσει αὐτῶν τὸν Θεῖον τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα Χριστόν!...

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Ἐμεθύσθημεν μέθην θείαν καὶ ἱερὰν τὴν μεγάλη αὐτῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως...

Ἀνοιξίς, καὶ ὁ Σταυρὸς ἐξήνθησε ἄνθη πανευώδη Ἀγάπης καὶ Εἰρήνης καὶ Ἐνότητος...

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Ἠγαπημένου Νυμφίου τῆς Ἐκκλησίας εὐωδίασε καὶ ἔνωσε τὰ πρὶν διεστῶτα...

Ἀνοιξίς, καὶ ἡ Μητρικὴ Ἀγκάλῃ τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας ἀνανεώνει τὸ Ὅραμα τῶν ἐνωμένων τέκνων Τῆς...

Ὁ Σταυρὸς, καὶ πάλι ὑψώθηκε, ἐν θριάμβῳ καὶ κατανύξει καὶ ἀλαλαγμῷ, γιὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίση, ὅτι ἡ Γνησία Ὁρθοδοξία ἀπαιτεῖ θυσιαστικὴ διάθεσι καὶ αὐταπάρνησι· ἀπαιτεῖ ὑψηλὸ αἶσθημα εὐθύνης ἐναντι τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἱστορίας...

Ἡ ἀνοιξιάτικη ἀνακαίνισις μᾶς ὠθεῖ δυναμικὰ πρὸς τὸ Μέλλον... Τὰ λιμάνια τοῦ Παρελθόντος δὲν ἔχουν νόημα, ὅταν μᾶς ἀκινητοποιοῦν σὲ μία παθητικὴ θεώρησι τῆς Ἱστορίας...

Τὸ Παρελθόν, μόνον ὡς Φάρος πρέπει νὰ θεωρηταί· ὡς Φάρος, γιὰ νὰ φωτίζη καὶ ὀδηγῇ σὲ τολμηρὰς ποντοπορίες, σὲ ἀποφασιστικὰς κινήσεις, σὲ θυσιαστικὰ βήματα...

Ὅταν μάλιστα ἀκούγεται ἡχηρότατα τὸ ἐρώτημα τῆς Ἱστορίας: «Μεμέρισται ὁ Χριστός;»...

Ὅταν ἡ γλυκυτάτη φωνὴ τοῦ Σωτῆρος μας ἀπευθύνεται ἰδίως πρὸς τοὺς Ποιμένας: «Μακάριοι οἱ Εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται»...

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Σήμερα, ὁ ἀνθισμένος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου

μᾶς υπενθυμίζει, ὅτι ὁ «μερισμὸς τοῦ Χριστοῦ» ἀποτελεῖ **μέγα σκάνδαλο**· διότι, τὸ Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ εἶναι Ὄνομα Κοινωνίας καὶ Ἐνότητος, Ἀλληλο-περιχωρήσεως καὶ Ἀλληλο-αναγνωρίσεως τῶν Χαρισμάτων ἐκάστης Πλευρᾶς, Ἀλληλο-εμπλουτισμοῦ καὶ Πανηγύρεως Πνευματικῆς.

Σήμερα, ὁ εὐδιασμένος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μᾶς ἐμπνέει προφητικά, ὥστε μὲ διεισδυτικὸ βλέμμα νὰ ἐμβαθύνουμε στὸ Παρελθόν, νὰ δραστηριοποιηθοῦμε στὸ Παρόν, καὶ νὰ ὁραματισθοῦμε τὸ Μέλλον.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνσαρκώσουμε στὸ ἐκάστοτε Παρόν τὴν ἐν Χριστῷ ὑπευθυνότητά μας, ὄντες προσκολλημένοι νοσηρὰ στὸ Παρελθόν, καὶ ἀποφεύγοντες τὸ χρέος καὶ τὴν θυσία, στὰ ὅποια μᾶς προσκαλεῖ τὸ Μέλλον.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Σήμερα, στὴν σκιά τοῦ ἀνθισμένου καὶ μυροβόλου Σταυροῦ, ἐκφράζομε ἡμεῖς, οἱ πρῶν Ἐπιστάμενοι, Κληρὸς καὶ Λαὸς– τὴν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν Κύριό μας, τὴν Παναγία μας καὶ ὅλους τοὺς Ἁγίους, διότι μᾶς ἔδωσαν τὸ Χάρισμα τῆς Ἐνοποιοῦ Ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ τὴν αἴσθησι τῆς Εὐθύνης, τοῦ Χρέους καὶ τῆς Θυσίας, ὥστε νὰ βιώνουμε τώρα τὸ Θαῦμα τῆς Ἐνώσεως ἐν τῇ Γνησίᾳ Πίστει καὶ Ὁρθοδοξίᾳ.

Ἐπίσης, εὐχαριστοῦμε τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπό μας, ὡς καὶ ἅπαντας τοὺς Ἀρχιερεῖς, οἱ Ὅποιοι μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ χαρὰ μᾶς υπεδέχθησαν, ὥστε σήμερα νὰ ἀποτελοῦμε μία καὶ ἐνιαία Σύνοδο, μία καὶ ἐνωμένη Οἰκογένεια τῆς Γνησίας ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδοξίας.

Ἰδιαίτερη εὐγνωμοσύνη αἰσθανόμεθα πρὸς ἅπαντα τὰ Μέλη τῶν δύο Ἐπιτροπῶν τοῦ Ἐπισήμου Διαλόγου, τὰ ὅποια μὲ ἐντυπωσιακὴ αὐταπάρνησι, σοφία καὶ διάκρισι συνεργάσθηκαν ἐπὶ ἓνα δεκατετράμηνο, γιὰ νὰ

ἐξεύρουν λύσεις καὶ νὰ ἐτοιμάσουν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν Ἐνωσι.

Μνημονεύω μὲ συγκίνησι τοῦ † Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου, τῶν δύο λαϊκῶν Θεολόγων Ἀδελφῶν μας κ. Ζήση Τσιότρα καὶ κ. Κωνσταντίνου Πάνου· ἐπίσης, τῶν † Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, ὡς καὶ τῶν Κληρικῶν μας π. Γλυκερίου, π. Ἀγγέλου καὶ π. Γεωργίου.

Βεβαίως, εὐχαριστοῦμε καὶ ὅλα τὰ πνευματικά μας τέκνα, Μοναχοὺς-Μοναχᾶς-Λαϊκοὺς, τὰ ὅποια μὲ ἀγάπη, προσευχὴ καὶ ἐμπιστοσύνη ἦσαν οἱ ἀνύστακτοι συνοδοιπόροι μας στὴν μακρὰ καὶ ἐπίπονη ἐνωτικὴ διαδικασία.

Ἐν μέσῳ τῆς συναρπαστικῆς αὐτῆς Πανηγύρεως, δὲν θὰ ἐπέτρεπα στὸν ἑαυτό μου νὰ παραβλέψῃ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἀδυνάτους Ἀδελφούς μας·

• ἐναγκαλιζόμεθα μὲ στοργὴ καὶ τρυφερότητα καὶ ἀνεξικακία τὰ προβατάκια ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐπέλεξαν τὸν καταθλιπτικὸ δρόμο τῆς συγκρούσεως μὲ τοὺς Ποιμένας... Τὸν δρόμο τῆς κατακρίσεως, τῆς συκοφαντίας, τοῦ ἐξτρεμισμού, τῆς νοσηρᾶς ἐσωστρέφειας, τῆς ἀπομονώσεως... Ὅλα αὐτὰ συνοψίζουν τὸ ἀντι-εκκλησιαστικὸ ἦθος καὶ μαρτυροῦν, ὅτι δὲν ἐτήρησαν – ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν προκλήσεων τῆς Ἱστορίας– μίαν ὑπεύθυνη, θαρραλέα, τίμια καὶ εἰλικρινῆ στάσι...

Παρὰ ταῦτα, τοὺς ἀναμένομε νὰ ἀνανεώσουν τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀγάπης μὲ τοὺς Ποιμένας τους, ὥστε νὰ συνεχίσουμε μαζὶ τὸ πράγματι συναρπαστικὸ Ταξίδι· ἓνα Ταξίδι μὲ Ὅραμα: τὸ Ὅραμα τῆς Ἐνώσεως τῶν διηρημένων Γνησίων Ὁρθοδόξων.

Τοὺς ἀναμένομε, προκειμένου νὰ τοὺς ἐξηγήσωμε ὅτι ἡ Ἐνωσίς μας δὲν ἀποτελεῖ ἓναν ἱστορικὸ συμβιβασμό· ἡ Ἐνωσίς μας δὲν ἐκλείσει μίαν πληγὴ, ὅπως ἀτυχῶς ἔγραψάν τινες...

Ἡ Ἐνωσίς μας ἦταν τὸ φυσικὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατ' ἐξοχὴν ὑπευθύνου Διακονίας ἐνὸς Ποιμένος: τῆς Διακονίας τῆς Ἐνώσε-

ως, τῆς Ἑνότητος καὶ τῆς Ἐπανενώσεως τῶν Ὁρθοδόξων.

Ὁ Ἐπίσκοπος καλεῖται νὰ λειτουργήσῃ τὸ **Μυστήριον τῆς Ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας**, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑνότης εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ τρόπος ὑπάρξεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἐπίσκοπος ὀφείλει νὰ λειτουργῇ τὸ **Μυστήριον** αὐτό, νὰ ἀναλίσκεται ὑπὲρ αὐτοῦ, νὰ πάσχη, νὰ γονυπετῇ, νὰ σταυρώνεται...

...**Μὲ** ἓνα Ἐσχατολογικὸ Ὅραμα: τὸ Ὅραμα νὰ ἐνωθῇ ὁ κόσμος ἐν τῷ **Θελήματι** τοῦ Θεοῦ· ἐν τῇ **Ἀγάπῃ** τοῦ Θεοῦ· ἐν τῇ **Ἀληθείᾳ** τοῦ Θεοῦ.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Κλείνω τὶς ταπεινὲς αὐτὲς σκέψεις, ἐπικαλούμενος τὶς προσευχὲς Σας, ὥστε ἡ **Ἐνωσίς μας**, ὑπὸ τὴν Ὀλόφωτον Σκέπην τῆς Θεοτόκου, νὰ ἐδραιώνεται καὶ ἰσχυροποιῆται ὅλον ἐν καὶ περισσότερο, νὰ ἀποκτᾷ συνεχῶς καὶ περισσότερο βᾶθος καὶ ποιότητα· καὶ τέλος, νὰ διευρύνεται καὶ νὰ ἀγκαλιάζῃ ὅλο καὶ περισσότερους **Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανούς**, πρὸς κατίσχυσιν τῆς **Ἀληθείας** καὶ καταίσχυσιν τῆς **Καινοτομίας** καὶ τῆς **κακοδοξίας** τοῦ **Οἴκου** μενισμοῦ.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός· καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ἃς εἶναι μαζί Σας, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός

10/23.3.2014

† Κυριακὴ Σταυροπροσκυνησεως

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

■ **Συνοδικὸν Κείμενον Ἐπὶ τῇ Ἐνώσει**

Ἀριθ. Πρωτ. γ – 1883

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Παντὶ τῷ Πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας

«Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἵροντες, τὸν Σταυρὸν σου λέγομεν, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα·

Σήμερον συμπληροῦνται ἀκριβῶς 90 ἔτη ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴν τῆς Ἐορτολογικῆς Καινοτομίας εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ 10ῃ Μαρτίου Β' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν τοῦ 1924 ὠνομάσθη 23ῃ διὰ μιᾶς τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου Παπαδοπούλου. Ὁ εὐσεβὴς λαὸς τῆς Πατρίδος μας ἔκτοτε διηρέθη εἰς τοὺς υἰοθετήσαντας τὴν Καινοτομίαν Νεοσημερολογίτας καὶ εἰς τοὺς παραμείναντας εἰς τὰς Πατρῶας Παραδόσεις «Παλαισημερολογίτας», ἤτοι τοὺς γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανούς. Ἐπηκολούθησαν ποικίλαι διώξεις τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν Καινοτομίαν.

Ἀλλ' ἐν ἔτος ἀργότερον, κατὰ τὴν Ἀγρυπνίαν τῶν Ὁρθοδόξων ἐπὶ τῇ Ἐορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὸ Ὁρθόδοξον Ἐορτολόγιον, εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ὑμηττοῦ, κατὰ τὸ μεσονύκτιον, ἐνεφανίσθη ὀλόφωτος ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου. Ἡ Ἐμφάνισις αὕτη εἶναι ἡ Θεόθεν Βεβαίωσις τῆς ὀρθότητος τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος. Κατὰ τὰς μετέπειτα διώξεις, φυλα-

κίσεις, άποσχηματισμούς κληρικῶν, έξορίας έπισκόπων, κατεδαφίσεις ναῶν κ.λπ. δεινά τῆς γνησίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ ανάμνησις τοῦ μεγάλου ἐκείνου Θαύματος τῆς Γ' Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπῆρξε διὰ τοὺς ἀγωνιζομένους γνησίους Ὁρθοδόξους στήριγμα καὶ πηγή δυνάμεως.

Σήμερα, ἡ ἀποφράς ἐκείνη ἡμέρα τῆς ἐπιβολῆς τῆς Ἐορτολογικῆς Καινοτομίας συμπίπτει μετὰ τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Ἡ εὐτυχῆς συγκυρία καθιστᾷ τὴν παροῦσαν ἡμέραν κατ' ἐξοχὴν γέμουσαν συμβολικῶν συνειρμῶν, ὥστε νὰ έορτασθῆ κατ' αὐτὴν τὸ μέγα χαρμόσυνον γεγονός τοῦ παρόντος Συνοδικοῦ Συλλειτουργοῦ Ἐνότητος καὶ Ὁμολογίας. Δικαίως ἀρμόζει εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο νὰ ἀναφωνήσωμεν δοξολογητικῶς: «Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ»!

Πράγματι, σήμερον πανηγυρίζομεν, κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ, ἐν μέγα εὐτυχῆς γεγονός: τὸ πέρας μιᾶς τριακονταετοῦς διχοστασίας. Τὰ ἔτη τοῦ παροξυσμοῦ καὶ τῆς διχογνωμίας παρήλθον. Ἴδου ἀνέτειλεν ἡμῖν ἡμέρα εἰρήνης καὶ ὁμονοίας. Τῷ ὄντι, μεγάλη εὐεργεσία, τὸ γεγονός τοῦτο τῆς ἐνώσεως τῶν πρὶν διεσπασμένων, κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον: «καὶ ὅλως ἔοικε λοιπὸν ἢ τῆς Ἐκκλησίας κατάστασις, ἵνα ἐναργεῖ χρῆσωμαι τῷ ὑποδείγματι, κἂν εὐτελέστερον εἶναι δοκῆ ἱματίῳ παλαιῷ, ὑπὸ τῆς τυχούσης προφάσεως ραδίως καταρρηγνυμένῳ, ὃ πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς ἰσχὺν ἐπανελθεῖν πάλιν ἀδυνατεῖ. Ὡς οὖν ἐν καιρῷ τοιούτῳ, μεγάλης χρεια τῆς σπουδῆς καὶ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας εὐεργετηθῆναι τι τὰς Ἐκκλησίας. **Εὐεργεσία δέ ἐστὶν ἐνωθῆναι τὰ τέως διεσπασμένα**» («Τοῖς ἐν Ταρσῷ πρεσβυτέροις»).

Ἡ εὐεργεσία αὕτη ἐπετεύχθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην, 5^η/18^η Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» Πειραιῶς, ὅπου συνῆλθεν ἡ Αγία καὶ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χρι-

στιανῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλινίκου, μὲ ἀποκλειστικὸν θέμα τὴν ἐνωσιν καὶ ἐνσωμάτωσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπετεύχθη, Χάριτι Κυρίου.

Ἡ ἐκκλησιολογικὴ συμφωνία, βάσει τῶν πορισμάτων τοῦ προηγηθέντος Ἐπισήμου Διαλόγου μεταξὺ τῶν δύο Πλευρῶν, μία ἐπίπονος ἐπὶ δεκατετράμηνον ἐνωτικὴ προσπάθεια, παρήγαγε ἐν ἐμπεριστατωμένον Ἐκκλησιολογικὸν Κείμενον, μὲ τίτλον: «Ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐναντι τῆς Αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Θέματα Δογματικὰ καὶ Κανονικά», τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλῆ θεολογικὴν βάσιν τῆς ἐπιτευχθείσης ἐνώσεως.

Τούτου, λοιπὸν, διαπιστωθέντος καὶ ἀφοῦ ἦρθσαν τὰ ἱεροκανονικὰ ἐμπόδια, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων ἀποτελοῦν πλέον πλήρη καὶ κανονικὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, οἱ δὲ εὐσεβεῖς πιστοὶ τῆς Κοινότητος αὐτῆς ἀνήκουν πλέον εἰς τὸ ἐν καὶ μοναδικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Σῶμα τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ἡ χαρὰ ἡμῶν δὲν εἶναι ἐν ἀπλοῦν τοπικὸν γεγονός. Κατὰ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, 8^η/21^η Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους, συνεκλήθη **Διορθόδοξος Σύσκεψις** εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Παναχράντου Μεγάρων, τῆ συμμετοχῇ ἐκτὸς τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ Ἀρχιερέων τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αὐτῆς κ. Ἀγαθαγγέλου, καθὼς καὶ τῆς Ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας ὑπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην κ. Βλάσιον. Κατ' αὐτὴν συνεζητήθη κατ' ἄρθρον τὸ προαναφερθὲν Ἐκκλησι-

ολογικὸν Κείμενον, ἢ κατ' ἀρχὴν συμφωνία ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἤδη ἐκφρασθῆ ἐκ προοιμίου πρό τινων ἡμερῶν. Συνεζητήθησαν καὶ ἄλλα Δογματικὰ καὶ Κανονικὰ Ζητήματα καὶ ἡ πολὺωρος σύσκεψις κατέληξεν, χάριτι Θεοῦ, εἰς ἀπόλυτον συμφωνίαν.

Ἡ ἀνάδειξις καὶ ἐπισημοποιήσις τῆς ἐπιτευχθείσης ἐνώσεως γίνεται διὰ τοῦ παρόντος Συνοδικοῦ Συλλειτουργοῦ Ἐνότητος καὶ Ὁμολογίας, σήμερον Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 10^η/23^η Μαρτίου, ἐδῶ εἰς τὴν Ἱστορικὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νικολάου Παιανίας, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλινίκου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ὑόρκης καὶ Ἀνατολικῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς κ.κ. Ἀγαθαγγέλου, τῆ συμμετοχῇ δὲ Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ρουμανίας. Ἡ ἐπιλογή τοῦ τόπου δὲν εἶναι ἄνευ νοήματος διότι εἰς τὴν Ἱερὰν ταύτην Μονὴν ἔλαβον χώραν αἱ Ἐπισκοπικαὶ χειροτονίαι τοῦ ἔτους 1962 καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐν συνεργασίᾳ μετ' Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς. Διὰ τοῦ Διορθοδόξου Συλλειτουργοῦ αὐτοῦ ἡ σημερινὴ Ἑορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, καθίσταται πλέον παγκόσμιον χαρμόσυνον γεγονός. Ἀρμόζει, λοιπόν, νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ αὐθις τὸν στίχον: «Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ»!

Αἱ καρδίαι ἡμῶν στρέφονται μὲ ἀγάπην καὶ ἀνεξικακίαν πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἵτινες ποικιλοτρόπως συνήρῃσαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ συνεργοῦν εἰς τὸ ὄντως παγκόσμιον σκάνδαλον τῆς διαστάσεως τῶν Ὁρθοδόξων ἐν ὀνόματι τῆς ἐνώσεως μετὰ τῶν Ἑτεροδόξων καὶ ἐπὶ ἀθετήσει τῆς ἐκκλησιολογικῆς καὶ σωτηριολογικῆς ἀποκλειστικότητος τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ καλοῦμεν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὰ ἀμετακίνητα Ὁρία τῆς Γνησίας Πίστεως καὶ τῆς ἀληθινῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὅπου καὶ μόνον ὑπάρχει ἡ πληρότης τῆς Χάριτος καὶ τῆς Ἀληθείας.

Ὅθεν, προτρέπομεν πατρικῶς ἅπαντα τὰ πνευματικὰ ἡμῶν τέκνα, τὰ συμμετέχοντα εἰς τὴν χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅπως ἐξακολουθοῦν νὰ προσεύχωνται διὰ τὴν στερέωσιν τῆς Ἐνώσεως αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν διεύρυνσιν Αὐτῆς μετὰ τῶν ὅλων τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων εἰς τὴν Ἀλήθειαν καὶ τὴν Ἀγάπην τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,ΒΙΔ' τῇ 10^η/ 23^η Μαρτίου

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

- † Ὁ Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας ΑΚΑΚΙΟΣ
- † Ὁ Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος ΜΑΞΙΜΟΣ
- † Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
- † Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ
- † Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
- † Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † Ὁ Τορόντο ΜΩΨΣΗΣ
- † Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
- † Ὁ Ἑτνα ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † Ὁ Ωρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
- † Ὁ Χριστιανουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
- † Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ
- † Ὁ Πόρτλαντ ΣΕΡΓΙΟΣ
- † Ὁ Φιλίππων ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Νόρα ΜΙΧΑΗΛ
- † Ὁ Λούνης ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ
- † Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ
- † Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
- † Ὁ Φωτικῆς ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

■ Οί εὐχυμοὶ καρποὶ τῆς Ἐνώσεώς μας (α')

Μία Ἐλπιδοφόρος Ἐνωτικὴ Ἐμπειρία

Ἀχαρναὶ Ἀττικῆς, 16/29.3.2014

Μετὰ τὴν ἐπίτευξι, χάριτι Κυρίου, τῆς Ἐνώσεως μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κύριον Καλλίνικον (Τρίτη, 5/18.3.2014, κ.έ.), ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὐτὴ σχέσηις ἄρχισε ἀμέσως νὰ ἀποδίδῃ εὐχυμοὺς πνευματικὸς καρπούς.

Ῥς ἐνιαία πλέον Σύνοδος, οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐνιαῖο Πλήρωμα, οἱ Λαϊκοὶ Ἀδελφοί μας, ἀναπτύσσουν μίαν ἐν Χριστῷ σχέσηι, ἡ ὁποία ἰσχυροποιεῖ τὴν Ἐνωσι καὶ προσδίδει εἰς Αὐτὴν ποιότητα καὶ βάθος.

Στὸ κλίμα αὐτό, ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, ἐφιλοξένησε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀμερικῆς κύριον Δημήτριον καὶ τὴν τετραμελῆ Σύνοδιάν του (δύο Διάκονοι, δύο λαϊκοί), γιὰ ὀλίγες ἡμέρες, στὶς ὁποῖες ἐδόθη ἡ εὐκαιρία ἐνὸς πνευματικῷ ἀλληλο-εμπλουτισμῷ.

Μάλιστα, στὴν καθιερωμένη Ἀγρυπνία Μετανοίας, ἡ ὁποία τελεῖται κάθε Παρασκευὴ πρὸς Σάββατο (21:30' -01:30') στὸ Μοναστήρι

τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, ἦσαν παρόντες καὶ συμπροσευχόμενοι ὁ Σεβασμ. Δημήτριος καὶ ἡ Σύνοδιάν του.

Ἐλειτούργησε ὁ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, μεθ' ἐνὸς Ἱερέως (π. Κωνσταντίνου Σωτηριάδου), ἐνὸς Ἱεροδιακόνου (π. Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτου) καὶ ἐνὸς Ὑποδιακόνου (Ἀποστόλου Φύκια), τῇ συμμετοχῇ πολλῶν πιστῶν, Μοναχῶν-Μοναζουσῶν-Λαϊκῶν, ἅπαντες δὲ σχεδὸν ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Δημήτριος ἀπηύθυνε λόγους οἰκοδομητικὸς στοὺς

εὐλαβεῖς Ἀγρυπνιστάς, ἔδωσε τὴν εὐλογία του, παρέμεινε στὸ Ἱερὸ Βῆμα προσευχόμενος, ἐκοινώνησε τῶν Ἁγίων Μυστηρίων με ὅλη τὴν Σύνοδιάν του καὶ μᾶς ἐντυπώσιασε μὲ τὸ σεμνὸ καὶ εὐγενὲς ἦθος του.

Μετὰ τὴν κατασκευαστικὴ Ἀγρυπνία, ἡ Ὀσιωτάτη Καθηγουμένη τῆς Μονῆς, ἡ Γερόντισσα Ἰουστίνα, παρέθεσε τιμητικὸ γεῦμα σὲ ὄλους: Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Μοναχοὺς, Μοναχές καὶ Λαϊκοὺς, στὸ Μεγάλον Ἀρχονταρῆκι, ὅπου ἐδόθη ὁ λόγος σὲ τέσσερα πνευματικὰ μας τέκνα, προκειμένου νὰ ἐκφράσουν τὰ αἰσθήματά τους - τὶς σκέψεις τους τόσο γιὰ τὴν Ἐνωσι, ὅσο καὶ γιὰ τὴν παρουσία ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τοῦ Σεβασμ. κ. Δημητρίου.

Ἦταν πράγματι μία πολὺ Ἐλπιδοφόρος Ἐνωτικὴ Ἐμπειρία, οἱ ὁποία ἠῤῥξησε τοὺς εὐχυμοὺς καρποὺς τῆς Ἐνώσεώς μας, στὴν προοπτικὴ ἐνὸς ἐνιαίου Σώματος τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας, τὸ Ὅποιο νὰ δίδῃ Μαρτυρία Ζωῆς καὶ Ἀληθείας, «ἵνα πιστεύσῃ ὁ κόσμος».

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!

† ὁ Μ.Κ.

16/29.3.2014

■ Οί εϋχυμοι καρποὶ τῆς Ἐνώσεώς μας (β')

Συλλείτουργο Ἀγάπης καὶ Χαρᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ

Φυλὴ Ἀττικῆς, 25.3.2014 ἐκ.ἡμ.

Τὴν **Κυριακὴ** Ἐ' Νηστειῶν πρὸς Δευτέραν, 24-25 Μαρτίου 2014 ἐκ.ἡμ., στὸ Μητροπολιτικὸ Κέντρο μας, τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, ἔγινε πανηγυρικὴ Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ μεγάλῃ Δεσποτικο-Θεομητορικῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Συλλειτούρησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος καὶ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ.

Κυπριανός, μετὰ τὴν συμμετοχὴ τοῦ σεβαστοῦ Γέροντος τῆς Μονῆς Πανσοῦ. Ἀρχιμανδρίτου Θεοδοσίου, δύο ἀκόμη Ἱερομονάχων, τριῶν Διακόνων καὶ ἀρκετῶν Ὑποδιακόνων.

Μεγάλο πλῆθος εὐλαβῶν Ἀγρυπνιστῶν εἶχαν τὴν ιδιαίτερα χαρὰ νὰ συνεορτάσουν, νὰ γευθοῦν τοὺς εϋχυμους καρποὺς τῆς Ἐνώσεώς μας, νὰ βιώσουν τὴν εὐλογία τῆς ἐν Χριστῷ Ἀγάπης ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Οἱ Χοροὶ τῶν Ἱεροσαλτῶν ἐβοήθησαν τὴν ἱερὰ Σύναξι νὰ ἀναχθῇ καὶ εἰσέλθῃ στὸ Φῶς τῆς Χάριτος, μετὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης τόσο γιὰ τὸ μοναδικὸ Σωτήριο Γεγονὸς τῆς Σαρκώσεως τοῦ Λόγου στὴν Ἄχραντο Γα-

στέρα τῆς Θεοτόκου, ὅσο καὶ γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Παλληγενεσία τοῦ 1821, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν παρουσία καὶ λειτουργικὴ ἔνωσίμας μετὰ τὸν Σεβασμιώτατο Ἀμερικῆς κ. Δημήτριον.

Ἐκοινώνησε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν εὐσεβῶν καὶ στὸ τέλος ἐτελέσθη ἡ εἰδικὴ Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ (Τροπάρια, Δοξολογία, Αἰτήσεις, Εὐχὴ Εὐχαριστήριος καὶ Ἐπιμνημόσυκος), ἐνῶ ἑκατέρωθεν εϋζωνοὶ ἔφεραν τὰ Ἐθνικὰ Σύμβολα (Σημαῖες, Λάβαρα).

Τὴν Δευτέρα, οἱ δύο Μητροπολίται καὶ ἄλλοι Ἀδελφοὶ μας ἐξ Ἀμερικῆς, ἐπεσκέφθησαν τὶς δύο Γυναικειῖες Ἱερὲς Μονὲς τῆς Μητροπόλεώς μας, στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς: Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως (Καθηγουμένη Γερόντισσα Εὐπραξία) καὶ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων (Καθηγουμένη Γερόντισσα Ταξιαρχία), ὅπου καὶ παρετέθη ἐόρτιο μεσημβρινὸ γεῦμα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπισκέψεων αὐτῶν συνεζητήθησαν ποικίλα ἐκκλησιαστικὰ καὶ πνευματικὰ θέματα πρὸς ἀλληλο-οικοδομήν, μετὰ ἀποτέλεσμα οἱ δεσμοὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ἀγάπης καὶ Εἰρήνης νὰ καταστοῦν ἰσχυρότεροι καὶ βαθύτεροι.

Ἦταν πράγματι μία ἀκόμη ἀλησμόνητος ἐμπειρία, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του.

Δόξα τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ πάντων ἔνεκεν!

† ὁ Μ.Κ.

29.3.2014 ἐκ.ἡμ.

Ιστορικά - Έθνικά

Καταληκτήριο προσλαλιά
στην Έκδήλωσι επί τη Έθνικη Έορτη του '21

Οί Αξιοπρεπεῖς Αγωνιστῆς του '21 γιὰ τὴν Αξιοπρέπεια τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Παιδιῶν Της

Μακαριώτατε· Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς·
Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Μητέρες·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·
Ἀξιότιμε Κύριε Δήμαρχε καὶ Κυρία Ἀντιπεριφερειάρχης·
Κυρίες καὶ Κύριοι·

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων
ἐνεκεν!

Εὐχαριστῶ θερμότατα τὸν πατέρα Διονύσιο καὶ ὅλους τοὺς συνεργάτες του, διότι κατώρθωσαν ἀπόψε νὰ κάνουν προᾶξι τὴν μεγαλειώδη προτροπή του Ἐθνικοῦ μας Ποιοτοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ:

«Μεθύστε μὲ τ' ἀθάνατο κρασί τοῦ Εἰκοσιένα!».

«Μεθύστε μὲ τ' ἀθάνατο κρασί τοῦ Εἰκοσιένα!».

Στὴν κρίσιμη καμπή, τὴν ὁποία διέρχεται ἡ Πατρίδα μας, ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν μέθη αὐτὴ μὲ τὸ δυνατὸ κρασί τοῦ '21.

Ὅχι βεβαίως γιὰ νὰ ζαλιστοῦμε καὶ νὰ χάσουμε τὴν αἴσθησι τῆς πραγματικότητος...

Τὸ ἀθάνατο κρασί τοῦ '21 προκαλεῖ νηφαλιότητα, ἡ ὁποία μᾶς βοηθεῖ νὰ κατανοήσουμε τὸ πνευματικὸ βάθος τῆς Ἐθνεγεροσύνης.

Τὴν στιγμή αὐτὴ δὲν θὰ ἐπαναλάβω ὅσα ἀκούσθηκαν ἀπόψε, ὡραῖα - σημαντικὰ - ὀδηγητικὰ - ἐλπιδοφόρα...

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ φωτίσω μία διάστασι τοῦ '21, ἡ ὁποία ὡς διαχρονικὴ, φωτίζει τὸ χθές, τὸ σήμερα καὶ τὸ αὔριο τῆς Πατρίδος μας.

* * *

Τις ἡμέρες αὐτὲς ἔπεσε στὰ χέρια μου ἓνα διαμάντι, τοῦ ὁποίου ἡ λάμψις μὲ ἐξέπληξε βαθύτατα.

Πρόκειται γιὰ τὸ ἐξῆς μικρὸ κείμενο:

«Ἄν στὸ τέλος τῆς ἡμέρας ἔχεις κατορθώσει νὰ διασφαλίσῃς τὴν ἀξιοπρέπεια ἑνὸς ἀνθρώπου, αὐτὸ καὶ μόνο εἶναι [μία μεγάλη] νίκη».

Ἡ Αξιοπρέπεια, ὅπως μάλιστα τὴν ἐκαλλίεργησε καὶ μετουσίωσε σὲ ἑλληνικὸ καὶ χριστιανικὸ ἦθος ὁ Πολιτισμὸς μας καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Πίστις μας, εἶχε σφραγίσῃ τοὺς Αξιοπρεπεῖς Αγωνιστῆς τοῦ '21.

Δὲν θὰ μακρυγορήσω... Μία μόνο ἀναφορὰ σὲ ἓνα κείμενο τοῦ εὐλογημένου Στρατηγοῦ Μακρυγιάννη (1797-1864), τὸ ὁποῖο ἀναδεικνύει τὴν Αξιοπρέπεια τῶν Πατέρων τοῦ Γένους μας, οἱ ὁποῖοι θυσιάσθηκαν γιὰ τὴν Αξιοπρέπεια τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Παιδιῶν Της.

Ὁ Θρυλικὸς Μακρυγιάννης, πρωταγωνιστῆς τῆς ἐξεγέρσεως τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1843 κατὰ τῆς τυραννικῆς Βαυαροκρατίας, γιὰ τὴν παραχώρησι Συντάγματος, τὸ βράδυ ἐκεῖνο γράφει τὴν Διαθήκη του, διότι κινδυνεύει ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴς δυνάμεις καὶ φοβεῖται ὅτι δὲν θὰ ἐπιβίωσῃ:

«Εἰς δόξαν Σου, Κύριε, σηκώνεται ἀπόψε ἡ σημαία τῆς λευτεριάς ἀναντίον τῆς τυραγνίας! Εἰς δόξαν τοῦ δίκιου καὶ μεγάλου Θεοῦ.

• Κύριε Παντοδύναμε! Ἐσύ, Κύριε θὰ σώσεις αὐτὸ τὸ ἀθῶο ἔθνος. Εἴμαστε ἁμαρτωλοὶ, εἶσαι Θεός! Ἐλέησέ μας, φώτισέ μας καὶ κίνησέ μας ἐναντίον τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης, τῆς συστηματικῆς τυραγνίας τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ὁρησκείας. Εἰς δόξαν Σου, Κύριε, σηκώνεται ἀπόψε ἡ σημαία τῆς λευτεριάς ἀναντίον τῆς τυραγνίας! Πατριώτες! Πεθαίνω διὰ τὴν Πατρίδα. Στέκω εἰς τὴν ὄρκον μου τὸν πρώτον.

• Δὲν μπορῶ, Πατρίδα, νὰ σὲ βλέπω τοιούτως καὶ τῶν σκοτωμένων τὰ παιδιά καὶ οἱ γριγὲς νὰ διακονεῦουν καὶ τίς νιὲς νὰ τίς βιάζουν διὰ κομμάτι ψωμί εἰς τὴν τιμὴ τους οἱ ἀπατεῶνες τῆς Πατρίδος. Γιομάτες οἱ φυλακὲς ἀπὸ ἀγωνιστὲς καὶ στὰ σοκάκια σου διακονεῦουν αὐτεῖνοι οἱ ἀγωνισταὶ ὁποῦ χύσανε τὸ αἷμα τους διὰ νὰ ξαναειπωθεῖ “πατρίδα Ἑλλάς”. Εἶτε ἐλευτερία κατὰ τοὺς ἀγῶνες μας καὶ θυσίας μας, εἶτε θάνατος σ’ ἐμᾶς! Πεθαίνω ἐγὼ πρῶτος ἀπόψε. Ἔχετε γειά, πατριῶτες, καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν σμιγομεν, ἐκεῖ ὁποῦναι καὶ οἱ ἄλλοι συναγωνισταὶ μας, εἰς τὸν κόρφον τοῦ ἀληθινοῦ Βασιλέως, τοῦ μεγάλου Θεοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ».

Ἡ Ἀξιοπρέπεια, ὁ βαθύτατα εὐγενὲς σεβασμὸς πρὸς τὸν ἑαυτὸ μας καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, μάλιστα μὲ γενναία θυσιαστικὴ διάθεσι, εἶναι σαφὴς καὶ ἐκδηλὸς στὸ μικρὸ αὐτὸ ἀπόσπασμα.

* * *

Αὐτὴ ἡ ἐκθαμβωτικὴ Ἀξιοπρέπεια τοῦ Στρατηγοῦ Μακρυγιάννη τονίζεται ἀκόμη περισσότερο, ὅταν προσθέσουμε, ὅτι σὺν παραμονὲς τῆς Ἐπαναστάσεως ὁ Μακρυγιάννης διέθετε στὴν Ἄρτα σπίτι, ὑποστατικά, μετρητὰ καὶ ὁμολογίες, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονταν σὲ σεβαστὸ ἀριθμὸ γροσίων, ἦταν δηλαδὴ οἰκονομικὰ ἀνεξάρτητος.

Διέθεσε τὰ πάντα στὸν ἱερὸ Ἀγῶνα, ἀκόμη καὶ τὸν ἑαυτὸ του...

Θλίβεται ὁ νεοέλληνας σήμερα γιὰ τὴν χαμένη αὐτὴ Ἀξιοπρέπεια, ἡ ἀπώλεια τῆς ὁποίας σὲ προσωπικὸ καὶ συλλογικὸ-ἐθνικὸ ἐπίπεδο, δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εἴμεθα οἱ ἄξιοι ἀπόγονοι τῶν Ἀξιοπρεπῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ '21· ἀλλά, καὶ ἐκθέτει τὴν Πατρίδα μας παγκοσμίως.

Διεθνῶς γνωστὴ καὶ ἔγκυρη ἐφημερίδα τῆς Δύσεως, σὲ ἐκτεταμένο ἄρθρο γιὰ τὸ γνωστὸ θέμα τῆς διαφθορᾶς στὰ ἐξοπλιστικὰ στὴν Ἑλλάδα, ἐξευτελίζοντάς μας γράφει:

«Ἡ διαφθορὰ ἦταν τόσο ἐκτεταμένη ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ πενταγώνου, πού ἀκόμη κι ἓνας ἀξιωματοῦχος πού βρισκόταν σχετικὰ χαμηλὰ στὴν ἱεραρχία, μποροῦσε ἀπὸ τὴν θέση πού εἶχε, νὰ συγκεντρῶνει μέσα σὲ διάστημα μόλις πέντε ἐτῶν τὸ χρηματικὸ ποσὸν τῶν 19.000.000 δολαρίων»!...

Ἐν κατακλείδι: ἂν θέλουμε νὰ διασώσουμε τὴν ταυτότητα τῆς Πατρίδος μας, ὀφείλουμε νὰ ξαναβροῦμε τὴν χαμένη μας Ἀξιοπρέπεια... Ἡ τιμὴ μας πρὸς τοὺς Ἀξιοπρεπεῖς Ἀγωνιστὲς τοῦ '21, σημαίνει μίμησις τῆς Ἀξιοπρεπείας Τους... **Οἱ μεγάλες νίκες σήμερα δίδονται στὸ ἐπίπεδο τῆς Ἀξιοπρεπείας:** τοῦ βαθύτατα εὐγενικοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἑαυτὸ μας, πρὸς τοὺς ἄλλους, πρὸς τὴν εὐλογημένη Πατρίδα μας.

Τότε θὰ εἴμεθα γνήσιοι Ἀπόγονοι τῶν Ἀξιοπρεπῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ '21, καὶ ὄχι δυστυχεῖς Ἐπίγονοι, ὀλετῆρες καὶ καταστροφεῖς τῶν προγονικῶν θησαυρῶν μας.

«Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν»!

Καλὸ Πάσχα!

17/30.3.2014

Δ' Κυριακὴ Νηστειῶν

† ὁ Μ. Ω. καὶ Φ. Κ.

Ἀπὸ τὴν Ἐκδήλωσι
γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἐορτὴ. 17/30.3.2014

Ὁ πολυσέβαστος καὶ πολυτίμητος Γέρων καὶ Μητροπολίτης μας Κυπριανὸς († 2013)

• Ὁ **Ἀείμνηστος** Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐγεννήθη εἰς Ἀργίριον ἐν ἔτει 1935.

• **Πνευματικὸν** ἀνάστημα τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου († 1980), μετὰ τὴν εὐλογία καὶ καθοδήγησιν τοῦ ὁποῦ ἴδρυσεν ἐν ἔτει 1961 τὴν Ἱερὰν Ἀνδρῶν Κοινοβιακὴν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς.

• **Προσεχώρησε** μετὰ τὴν ὄψ' αὐτὸν Ἀδελφότητα εἰς τὴν Γνησίαν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν 3/16ην Ἰανουαρίου 1969.

• **Ἐχειροτονήθη** Ἀρχιερεὺς τὴν 7.2.1979 ἐκ. ἡμ. καὶ ἐξελέγη Πρόεδρος δὲ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων τὴν 5.4.1985 ἐκ. ἡμ.

• **Μὲ ἀπαράμιλλον** ἱεραποστολικὸν ζῆλον, ἴδρυσεν πολλὰς Ἑνορίας καὶ Ἱεραποστολικὰς Κοινότητες ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

• **Τὴν Πέμπτην**, 17/30. 5.2013, μετὰ ἀπὸ σοβαρὰν ἀσθένειαν ἐξήμισον ἐτῶν, ἐντὸς τοῦ ταπεινοῦ Κελλίου Του, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰρηρικῶς εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

† Ὁ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς

• Ὁ **Σεβασμιώτατος** Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐγεννήθη εἰς Βύρωνα Ἀττικῆς ἐν ἔτει 1948. Εἰσήχθη εἰς τὴν Α.Σ.Ο.Ε., ἀλλὰ δὲν ἐπεράτωσε

τὰς σπουδὰς του, ἀφιερῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης εἰς Φυλὴν Ἀττικῆς ἐν ἔτει 1967.

• **Διετέλεσε** Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων. Ἐδραστηριοποιήθη εἰς τὸ ἐκδοτικόν, ποιμαντικὸν καὶ ἀντι-αιρετικὸν ἔργον. Συνέγραψε πλῆθος ἄρθρων καὶ μελετῶν, πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων σχετίζονται μετὰ τὴν σοβαρὰν θεολογικὴν ἀποτίμησιν καὶ κριτικὴν τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

• **Ἐχειροτονήθη** Ἐπίσκοπος μετὰ τὴν ἡμερᾶν 6.10.2007 ἐκ. ἡμ., καὶ προήχθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, λόγῳ τῆς ἀσθενείας τοῦ Προέδρου αὐτῆς Μητροπολίτου Κυπριανοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Κοίμησιν αὐτοῦ, ἐξελέγη ὀπὸ τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Συνόδου τὴν 4.10.2013 ἐκ. ἡμ. Μητροπολίτης καὶ Πρόεδρος αὐτῆς.

• **Διετέλεσε** Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνισταμένων εἰς τὸν Διάλογον μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθόδοξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἤχθη εἰς αἴσιον ἐνωτικὸν πέρας τὴν 5/18 Μαρτίου 2014. Συνοδικῆ ἀποφάσει, διετήρησε τὸν αὐτὸν τίτλον καὶ διαποιμαίνει τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, ἀποτελεῖ δὲ Μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

• **Εἶναι** Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱεραποστολῆς, ὡς καὶ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικοῦ Ἔργου. Ἐπίσης, διαποιμαίνει ὡς Τοποτηρητὴς τὰς νεολαγεῖς Ἐπισκοπᾶς Στοκχόλμης Σουηδίας καὶ Γκλντάνι-Τιφλίδος Γεωργίας.

✠
Ἱερὰ Εἰκὼν
«Ὡ Πανόμνητε Μήτηρ»
† **Μνήμη: 6η Ὀκτωβρίου.**
Ρωσικὴ Εἰκὼν III' αἰ.

•
Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ Συνάξει αὐτῆς ἐγένετο ἡ εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονία (6η Ὀκτωβρίου 2007 ἐκ. ἡμ.) καὶ ἡ Ἐνθρόνισις (6η Ὀκτωβρίου 2013 ἐκ. ἡμ.) τοῦ Μητροπολίτου Κυπριανοῦ

Σταυρὸς - Διακονία

«Ὅποιος δὲν θέλει τὸν Σταυρὸ του, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄξιος τοῦ Χριστοῦ ἢ νὰ εἶναι Μαθητὴς αὐτοῦ.

Τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ ὄντος ἀνοίγονται στὸν Χριστιανό, πρὸ παντὸς ὅταν εἶναι Ἐσταυρωμένος ἐξ αἰτίας αὐτοῦ.

Προσπαθοῦμε νὰ κάνουμε ὅ,τι εἶπε ὁ Χριστός, καὶ βρίσκουμε τὸν ἑαυτὸ μας ἐπάνω στὸν Σταυρό, ὁ ὁποῖος Σταυρὸς εἶναι ἡ Καθέδρα τῆς Ἀληθινῆς Θεολογίας».

«Δὲν σκεπτόμαστε ἐμεῖς νὰ ἀλλάξουμε τὸν κόσμον.

Ἐμεῖς σκεπτόμαστε νὰ λάβουμε τὴν δύναμιν ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ ἀντιδρῶμε σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις μετὰ Ἀγάπην».

(Ἀρχιμ. Σωφρονίου, †1993)

•
«**Εὐδυσπλαγχνία** σημαίνει **Διακονία τοῦ Ἀδελφοῦ** καὶ ἡ Διακονία ἦταν ἀνέκαθεν «σῆμα κατατεθὲν» τῶν γνησίων Χριστιανῶν: «**τὸ νὰ ζῶνεσαι τὸ Λέντιον τῆς Διακονίας δὲν εἶναι ὑποτιμητικόν, εἶναι Μεγαλειώδες**», ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν».

(† ὁ Ὡ.Κ., 1.9.2012)

**Ἐκκλησία
Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν
Ἑλλάδος**

Ἱερὰ Σύνοδος

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος

† ὁ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος

Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται

- † ὁ Ἀπικῆς & Διαυλείας κ. Ἀκάκιος
- † ὁ Θεσσαλονίκης & Δημητριάδος κ. Μάξιμος
- † ὁ Λαρίσης & Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος
- † ὁ Εὐρίπου & Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος
- † ὁ Πειραιῶς & Σαλαμίνος κ. Γερόντιος
- † ὁ Ἀπικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος
- † ὁ Τορόντο κ. Μωϋσῆς
- † ὁ Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος
- † ὁ Ἴτνα κ. Χρυσόστομος
- † ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς

Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι

- † ὁ Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος
- † ὁ Μαραθῶνος κ. Φώπιος
- † ὁ Πόρτλαντ κ. Σέργιος
- † ὁ Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος
- † ὁ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος
- † ὁ Νόρα κ. Μιχαὴλ
- † ὁ Λούνης κ. Σιλουανὸς
- † ὁ Γαρδικίου κ. Κλήμης
- † ὁ Βρεσθένης κ. Θεοδοσίος

† ὁ Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος

† ὁ Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος

Σχολάζοντες Ἀρχιερεῖς

- † ὁ Μητροπολίτης πρῶν Ἀμερικῆς κ. Παῦλος
- † ὁ Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος
- † ὁ Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης
- † ὁ Ἐπίσκοπος πρῶν Ἀλανίας κ. Γεώργιος

† Κεκοιμημένοι Ἱεράρχαι

- Γερμανὸς Δημητριάδος
- Γερμανὸς Κυκλάδων
- Χρυσόστομος πρῶν Φλωρίνης
- Παρθένιος Κυκλάδων
- Ἀκάκιος Ταλαντίου
- Χρυσόστομος Μαγνησίας
- Παῖσιος Αἰγίνης
- Θεόφιλος Πατρῶν
- Μερκούριος Κνωσοῦ
- Γεώργιος Κένυας
- Παῖσιος πρ. Εὐρίπου
- Κάλλιστος Κορινθίας
- Γερόντιος Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος
- Αὐξέντιος Ἀθηνῶν
- Ἀντώνιος Ἀπικῆς καὶ Μεγαρίδος
- Πέτρος Ἀστορίας
- Καλλιόπιος Πενταπόλεως
- Γαβριὴλ Κυκλάδων
- Ματθαῖος Οἰνόςης
- Ἰωάννης Σαρδηνίας
- Στέφανος Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν
- Χρυσόστομος Σύδνεϋ
- Χρυσόστομος Ἀθηνῶν
- Σπυρίδων πρ. Αὐστραλίας
- Κυπριανὸς Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς

Γραφεῖα Ἱερᾶς Συνόδου

- Κάνιγγος 32 (ὄροφος γ΄), Τ.Κ. 106 82, Ἀθῆναι.
- Ἀριθ. Τηλεφ.: (+30) 210 38.28.280.
- Τηλεαντίγραφα (Telefax): (+30) 210 38.47.365.
- e-mail: ecclesiagoc@gmail.com
- Ἐπίσημος Ἱστοσελίδα εἰς τὸ Διαδύκτιον:
www.ecclesiagoc.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

- Έδρα: Ίερά Ανδρώα Μονή Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης, Φυλή Αττικής. • Αριθ. Γραμματοθ.: 112, Τ.Κ. 133 51 ΦΥΛΗ - GREECE. • Αριθ. Τηλεφ.: 210 2411511. • Τηλεαντίγραφα (Telefax): 210 2411080 •
- E-mail: mitropolis-orfyl@hsir.org • Επίσημος Ίστοσελίδα εις τὸ Διαδίκτυον: www.hsir.org •

Ίεροι Ναοὶ καὶ Παρεκκλήσια

- ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΜΗΗΣΤΟΡΟΣ, Φυλή Αττικής. • ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΗΣ, Φυλή Αττικής. • ΑΓΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, Φυλή Αττικής. • ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ, Άνω Λίδια Αττικής.

Ίερα Μοναὶ καὶ Ἡσυχαστήρια

- ΑΓΙΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ (Άνδρώα), Φυλή Αττικής • ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ (Γυναικεία), Αφίδναι Αττικής. • ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ (Γυναικεία), Αφίδναι Αττικής. • ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ (Γυναικεία), Άχαρναί Αττικής. • ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΟΔΗΓΗΤΡΙΑΣ, Άχαρναί Αττικής.

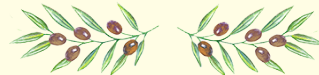
Μετοχιακοὶ Ίεροι Ναοὶ καὶ Παρεκκλήσια

- ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, Κολωνός Αθηνών. • ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Κολωνός Αθηνών. • ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ, Ρούφ, Βοτανικός Αθηνών. • ΟΣΙΑΣ ΞΕΝΗΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΔΟΣ, Νέα Παλάτια Ύρωπου Αττικής. • ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, Βλαστός Καλάμου Αττικής. • ΑΓΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ, Κουβαράς Αττικής. • ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ, Αύλις Χαλκίδος. • ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΡΙΑΣ, Κολώνες Σαλαμίνας. • ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΥ, Τροιζήνα. • ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Άνθούπολις Πατρών. • ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ, Ροίτικα Πατρών. • ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΤΡΙΣΣΑΣ, Άσπρόχωμα Καλαμάτας. • ΑΓΙΟΥ ΙΣΑΥΡΟΥ, Γαρίτσα Κερκύρας. • ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ, Θεσσαλονίκη. • ΑΓΙΩΝ ΙΒ' ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, Κύμια Θεσσαλονίκης. • ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Χαλάστρα Θεσσαλονίκης. • ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, Νέα Μεσημβρία Θεσσαλονίκης.

Μετοχιακαὶ Ίερα Μοναὶ καὶ Ἡσυχαστήρια

- ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Δροσιά Αττικής. • ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Συκάμινον Ύρωπου Αττικής. • ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ, Όξύλιθος Κύμης Εύβοίας. • ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ, Κρύα Βρύση Καλαμπάκας. •

- ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Νεοκαισάρεια Πιερίας. • ΑΓΙΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ, Άγιος Γεώργιος Πύργου Ήλείας, ΤΚ 271 00 ΠΥΡΓΟΣ. Τηλ. 2621025861. • ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ, Μηλιές Λάλα Ήλείας, ΤΚ 270 66 ΛΑΛΑΣ. • ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ, Σφυρέικα Αγρινίου, 301 00 ΑΓΡΙΝΙΟΝ. Τηλ. 2641032013. • ΑΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ, Χρυσοβίτσα Θέρμου Αιτωλίας, ΤΚ 300 08 ΘΕΡΜΟ. • ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, Ρόγγια Χρυσοβίτσας Θέρμου Αιτωλίας, ΤΚ 300 08 ΘΕΡΜΟ. • ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Τήνος, ΤΚ 842 00 ΤΗΝΟΣ.

Μη Μετοχιακοὶ Ίεροι Ναοὶ καὶ Παρεκκλήσια (συμπεριλαμβάνονται ἔως τῆς ἐκπνοῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους 2014)

- ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ, Έλευσίνα Αττικής. • ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΟΒΛΥΤΙΣΣΗΣ, Άχαρναί Αττικής. • ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ, Τήνος. • ΑΓΙΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ, Άγιος Φωκὰς Τήνου. • ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Τήνος. • ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Τήνος. • ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, Τήνος. • ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ, Τήνος. • ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ, Κατερίνη. • ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, Νέα Έφεσος Πιερίας. • ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ, Πτολεμαΐς. • ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ, Δράμα. • ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, Καρπερή Σερρών.

Μη Μετοχιακαὶ Ίερα Μοναὶ καὶ Ἡσυχαστήρια (συμπεριλαμβάνονται ἔως τῆς ἐκπνοῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους 2014)

- ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ, Αμυγδαλέζα Σταμάτας Αττικής, ΤΚ 145 75 ΣΤΑΜΑΤΑ. Τηλ. 2108142876. • ΟΣΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ, Πετρούπολις Αττικής. ΤΚ 132 31 ΠΙΕΤΡΟΥΠΟΛΗ. Τηλ. 2105010753. • ΟΣΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ, Έλαιώνας Σερρών, ΤΚ 621 00 ΣΕΡΡΕΣ. Τηλ. 2321063701. • ΟΣΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΛΑΝΤΟΥ, Βατώντα Νέας Άρτάκης Εύβοίας, ΤΚ 346 00 ΝΕΑ ΑΡΤΑΚΗ. Τηλ. 2221041932.